

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 28 lipca 2008 r.

Nr 54

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA

- 1712 - Zarządu Województwa Opolskiego Nr 2073/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 1164/2007 Zarządu Województwa Opolskiego z dnia 26 listopada 2007 r. w sprawie przyjęcia Indykatywnego Planu Inwestycyjnego dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2007 - 2013 3438

UCHWAŁY RAD POWIATÓW:

- 1713 - Rady Powiatu Brzeskiego Nr XXI/163/08 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany do uchwały Nr XXI/186/2004 z dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty z tytułu zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dla dróg powiatowych na terenie Powiatu Brzeskiego 3444
- 1714 - Rady Powiatu Kędzierzyńsko - Kozielskiego Nr XIX/118/2008 z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie ustalenia zasad odpłatności za zakwaterowanie i wyżywienie w Bursie Szkolnej w Kędzierzynie - Koźlu 3444
- 1715 - Rady Powiatu Namysłowskiego Nr XVIII/183/2008 z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie wprowadzenia zmian w Statucie Powiatu Namysłowskiego 3445

UCHWAŁY RAD GMIN:

- 1716 - Rady Miejskiej w Nysie Nr XXIII/321/08 z dnia 27 czerwca 2008 r. w sprawie ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Nysa 3445
- 1717 - Rady Gminy w Polskiej Cerekwi Nr XV/102/2008 z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie ustalenia stawek procentowych opłat adiacenckich 3449
- 1718 - Rady Gminy w Polskiej Cerekwi Nr XV/105/2008 z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXI/273/2006 Rady Gminy w Polskiej Cerekwi z dnia 25 października 2006 r. w sprawie zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin nauczyciela będącego dyrektorem oraz ustalenia obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla pedagoga 3449
- 1719 - Rady Gminy w Polskiej Cerekwi Nr XV/111/2008 z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Polska Cerekiew miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych 3450
- 1720 - Rady Gminy Popielów Nr XX/139/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Popielów 3450
- 1721 - Rady Gminy Popielów Nr XX/140/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXI/262/2006 Rady Gminy w Popielowie z dnia 3 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Popielów 3451
- 1722 - Rady Gminy Tułowice Nr XV/118/08 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice na lata 2008 - 2012 3452

- 1723 - Rady Gminy w Wilkowie Nr XVII/97/08 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania ze stołówki szkolnej w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Idzikowicach 3478
- 1724 - Rady Miejskiej w Wołczynie Nr XX/164/2008 z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Rozalia” 3478

A N E K S

- 1725 - Nr 1/08 z dnia 30 czerwca 2008 r. do porozumienia zawartego w dniu 9 kwietnia 2008 r. na prowadzenie zadania pod nazwą „Przebudowa drogi powiatowej Nr 1522 Łambinowice - Goszczowice - DW 405 w miejscowości Goszczowice - II etap” 3479

I N F O R M A C J A

- 1726 - Starosty Brzeskiego o zastąpieniu dotychczas prowadzonego operatu ewidencji gruntów zmodernizowanego operatem ewidencji gruntów i budynków 3480

1712

Uchwała Nr 2073/2008 Zarządu Województwa Opolskiego

z dnia 8 lipca 2008 r.

**w sprawie zmiany uchwały Nr 1164/2007 Zarządu Województwa Opolskiego z dnia 26 listopada 2007 r.
w sprawie przyjęcia Indykatywnego Planu Inwestycyjnego dla Regionalnego Programu Operacyjnego
Województwa Opolskiego na lata 2007 - 2013**

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 1b ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984), Zarząd Województwa Opolskiego uchwala, co następuje:

§ 1.1. Z Indykatywnego Planu Inwestycyjnego stanowiący indykatywny wykaz indywidualnych projektów kluczowych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2007 - 2013 - załącznik do uchwały Zarządu Województwa Opolskiego Nr 1164/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. w sprawie przyjęcia Indykatywnego Planu Inwestycyjnego dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2007 - 2013 – zostaje usunięty projekt Uniwersytetu Opolskiego pn. „Rozbudowa i modernizacja kampusu uniwersyteckiego” złożony w ramach obszaru Nauka i szkolnictwo wyższe do poddziałania 5.1.1 Wsparcie regionalnej infrastruktury edukacyjnej.

2. Załącznik w nowym brzmieniu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Departamentu Koordynacji Programów Operacyjnych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*J. Sebesta
J. Kotyś
T. Karol
A. Kasiura
T. Kostuś*

Załącznik
do uchwały Nr 2073/2008
Zarządu Województwa Opolskiego
z dnia 8 lipca 2008 r.

INDYKATYWNY PLAN INWESTYCYJNY DLA REGIONALNEGO PROGRAMU OPERACYJNEGO WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO NA LATA 2007 - 2013

Lp.	Nazwa beneficjenta	Tytuł projektu	Lokalizacja projektu	Nr wniosku 02164-1/	Montaż finansowy (w PLN)						Planowana kwota dofinansowania w euro zgodnie z kursem 3,8697	Deklarowany okres rzeczowej realizacji		
					Całkowita wartość projektu	Koszty kwalifikowane	Wkład własny	%	Dofinansowanie z EFRR	%			pozostałe źródła	%
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
OBSZAR: WSPARCIE INFRASTRUKTURY OTOCZENIA BIZNESU - Poddziałanie 1.1.1. Wsparcie instytucji otoczenia biznesu														
1	Uniwersytet Opolski	Regionalne Centrum Biznesu i Biznesu (CeNaB)	Powiat: Opolski. Gmina: Dąbrowa. Miejscowość: Dąbrowa.	1.1.1/13/07	32 500 000,00	32 500 000,00	16 250 000,00	50%	16 250 000,00	50%	0,00	0%	4 199 291,93	01-01-2009 31-12-2011
2	Miasto Opole	Regionalne Centrum Biznesu Budowa Opolskiego Centrum Wystawienniczego - Kongresowego w Opolu	Powiat: Opolski. Gmina: Opole. Miejscowość: Opole.	1.1.1/38/07	30 000 000,00	30 000 000,00	15 000 000,00	50%	15 000 000,00	50%	0,00	0%	3 876 269,48	01-09-2009 31-12-2011
OBSZAR: INFRASTRUKTURA TRANSPORTOWA I UZBROJENIE TERENU - Poddziałanie 3.1.1 Drogi regionalne														
3	Województwo Opolskie	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 426 przy węźle autostradowym "Oliszowa"	Powiat: Strzelecki. Gminy: Leśnica, Strzele Opolskie, Jemielnica. Miejscowości: Zalesie Śląskie, Strzele Opolskie, Piotrkówka.	3.1.1/42/07	50 520 000,00	50 520 000,00	7 820 496,00	15,48%	42 699 504,00	84,52%	0,00	0%	11 034 318,94	20-05-2008 30-11-2009
4	Miasto Opole	Przebudowa wiaduktu i układu komunikacyjnego, remont wiaduktu żelbetowego w ciągu ul. Reymonta w Opolu	Powiat: Opolski. Gmina: Opole. Miejscowość: Opole.	3.1.1/33/07	39 000 000,00	39 000 000,00	5 850 000,00	15,00%	33 150 000,00	85,00%	0,00	0%	8 566 555,55	02-06-2008 30-11-2010
5	Zadanie: Połączenie pehnotowarowego przejścia granicznego Trzebina - Bartultovice z węzłem autostradowym „Dąbrówka”, składające się z projektów:													
5.1	Województwo Opolskie	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 414 na odcinku Dzików - Smolarnia	Powiaty: Opolski, Krapkowicki. Gminy: Prószków, Strzelecki. Miejscowości: Dzików Smolarnia.	3.1.1/46/07	22 321 247,07	22 321 247,07	3 455 329,05	15,48%	18 865 918,02	84,52%	0,00	0%	4 875 292,15	28-03-2008 30-10-2008

5.2	Województwo Opolskie	Budowa obwodnicy m. Prószków wraz z przebudową drogi wojewódzkiej 429	Powiat: Opolski. Gmina: Prószków. Miejscowość: Prószków.	3.1.1/39/07	43 285 000,00	43 285 000,00	6 700 518,00	15,48%	36 584 482,00	84,52%	0,00	0%	9 454 087,40	15-06-2009 20-12-2010
5.3	Województwo Opolskie	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 414 na odcinku Smolarnia - Krobusz	Powiaty: Krapkowicki, Prudnicki. Gminy: Strzeleczki, Biała. Miejscowości: Smolarnia, Krobusz.	3.1.1/40/07	36 075 000,00	36 075 000,00	5 584 410,00	15,48%	30 490 590,00	84,52%	0,00	0%	7 879 316,23	20-08-2010 02-12-2011
5.4	Województwo Opolskie	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 414 na odcinku Przysiecz - Dzików	Powiat: Prószków. Gmina: Prószków. Miejscowości: Przysiecz, Dzików.	3.1.1/41/07	21 140 000,00	21 140 000,00	3 272 472,00	15,48%	17 867 528,00	84,52%	0,00	0%	4 617 290,23	15-05-2012 28-12-2012
6	Zadanie: Przebudowa drogi wojewódzkiej Nr 401 przy węźle autostradowym „Przylésie”, składające się z projektów:													
6.1	Województwo Opolskie	Budowa obwodnicy miasta Grodków w ciągu drogi wojewódzkiej nr 401	Powiat: Brzeski. Gmina: Grodków. Miejscowość: Grodków.	3.1.1/45/07	48 435 000,00	48 435 000,00	7 497 738,00	15,48%	40 937 262,00	84,52%	0,00	0%	10 578 923,95	15-06-2009 29-12-2010
6.2	Województwo Opolskie	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 401 na odcinku Grodków - Chróścina	Powiaty: Brzeski, Nyski. Gminy: Grodków, Skoroszyce. Miejscowości: Grodków, Nowa Wieś Mała, Stary Grodków, Chróścina.	3.1.1/43/07	32 987 000,00	32 987 000,00	5 106 387,60	15,48%	27 880 612,40	84,52%	0,00	0%	7 204 851,13	10-05-2010 16-12-2011
6.3	Województwo Opolskie	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 401 na odcinku Chróścina - Pakosławice	Powiat: Nyski. Gminy: Skoroszyce, Pakosławice. Miejscowości: Chróścina, Skoroszyce, Makowice, Pakosławice.	3.1.1/44/07	28 863 000,00	28 863 000,00	4 467 992,40	15,48%	24 395 007,60	84,52%	0,00	0%	6 304 108,23	16-05-2011 28-12-2012

OBSZAR: INFRASTRUKTURA TRANSPORTOWA I UZBROJENIE TERENU - Działanie 3.2 Transport publiczny														
7	Województwo Opolskie	Utworzenie Lokalnego Publicznego Portu Lotniczego w Kamieniu Śląskim*	Powiat: Krapkowicki. Gmina: Krapkowice. Miejscowość: Kamień Śląski.	3.2/48/07	75 000 000,00	75 000 000,00	45 991 213,94	61,32%	29 008 786,06	38,68%	0,00	0%	7 496 391,47	04-04-2008 05-05-2009
8	Województwo Opolskie	Zakup pojazdów szynowych	Powiat: Opolski. Kędzierzyńsko - Kozieński, Nyski, Prudnicki, Kluczborski. 17 Gmin	3.2/47/07	40 000 000,00	40 000 000,00	10 991 213,94	27,48%	29 008 786,06	72,52%	0,00	0%	7 496 391,47	01-12-2008 31-12-2010
* Realizacja projektu uwarunkowana jest wcześniejszym przygotowaniem niezależnej analizy, która potwierdzi ekonomiczną zasadność tego przedsięwzięcia, w tym zachowanie jego stabilności finansowej w trakcie eksploatacji. Jednocześnie inwestycja ta będzie musiała być zweryfikowana i oceniona na poziomie krajowym, wykraczającym poza aspekt regionalny, m.in. pod kątem planowanego rozwoju infrastruktury transportowej.														
OBSZAR: TURYSTYKA JAKO GALĄŻ GOSPODARKI - Poddziałanie 1.4.2 Usługi turystyczne i rekreacyjno-sportowe świadczone przez sektor publiczny														
9	Gmina Zawadzkie Gmina Ozimek Gmina Kolo-nowskie	Utworzenie Regionalnego Centrum Turystycznego "Dolina Małej Panwi"	Powiaty: Strzelecki, Opolski. Gminy: Zawadzkie, Kolonowskie, Ozimek. Miejscowości: Zawadzkie, Zędowice, Kielcza, Kolonowskie, Fosowskie, Staniszczce Wielkie, Staniszczce Małe, Spórok, Ozimek, Antoniów, Bieustrzynnik, Chobie, Dylaki, Grodzic, Krasiejów, Krzyżowa Dolina, Mnichus, Nowa Schodnia, Schodnia i Szczedrzyk, Pustków.	1.4.2/15/07	16 767 838,60	16 432 948,60	6 244 520,47	38%	10 188 428,13	62%	0,00	0%	2 632 872,87	styczeń 2009 październik 2010

10	Gmina Prudnik	Stworzenie regionalnej bazy turystyczno-noclegowej przedgórze "Gór Opawskich"	Powiat: Prudnicki. Gmina: Prudnik. Miejscowość: Prudnik.	1.4.2/05/07	10 100 000,00	10 100 000,00	4 444 000,00	44%	5 656 000,00	56%	0,00	0%	1 461 612,01	30-06-2008 29-06-2010
11	Miasto Opole	Zwiększenie atrakcyjności turystycznej Miasta Opola poprzez zagospodarowanie terenów wzdłuż Odry.	Powiat: Opolski. Gmina: Opole. Miejscowość: Opole.	1.4.2/36/07	15 200 000,00	15 200 000,00	6 080 000,00	40%	9 120 000,00	60%	0,00	0%	2 356 771,84	03-09-2008 01-06-2010
12	Województwo Opolskie	Moszna Zamek - Regionalnym Ośrodkiem Turystyki i Zdrowotnej	Powiat: Krapkowicki. Gmina: Strzeleczki. Miejscowość: Moszna.	1.4.2/52/07	37 500 000,00	37 500 000,00	18 750 000,00	50%	18 750 000,00	50%	0,00	0%	4 845 336,85	01-06-2008 31-12-2011

** Dofinansowanie obniżone w stosunku do wnioskowanego ze względu na ograniczoną ilość środków dostępnych w ramach poddziałania oraz na występowanie elementów, które będą podlegać pomocy publicznej.

OBSZAR: ŚRODOWISKO - Działanie 4.2 Zabezpieczenie przeciwpowodziowe														
13	Samorząd Województwa Opolskiego	Budowa zbiornika retencyjnego "Kluczbork" na rzece Stobrawie	Powiat: Kluczborski. Gminy: Kluczbork, Lasowice Wielkie. Miejscowości: Ligota Górna, Kluczbork, Chocianowice.	4.2/49/07	18 961 530,00	18 961 530,00	4 264 448,10	22,49%	14 697 081,90	77,51%	0,00	0%	3 797 990,00	30-05-2008 30-10-2010
14	Zadanie: Budowa wału Cisek - Dzielniczka Etap I i II, składające się z projektów:													
14.1	Samorząd Województwa Opolskiego	Budowa lewostronnego wału rzeki Odry pn. "Cisek - Dzielniczka" zadanie 3,4,5	Powiat: Kędzierzyński - Kozielski. Gmina: Cisek. Miejscowości: Cisek, Landzmiern, Roszowicki Las.	4.2/50/07	17 633 311,00	17 633 311,00	3 965 731,64	22,49%	13 667 579,36	77,51%	0,00	0%	3 531 948,05	30-05-2008 30-11-2009

14.2	Samorząd Województwa Opolskiego	Budowa lewostronnego wału rzeki Odry pn. "Cisek - Dzielniczka" - zadanie 1,6,7	Powiat: Kędzierzyńsko - Kozielecki. Gmina: Cisek. Miejscowości: Cisek, Landzmiern, Roszowicki Las.	4.2/51/07	20 981 154,00	20 981 154,00	4 718 661,53	22,49%	16 262 492,47	77,51%	0,00	0%	4 202 520,21	30-05-2008 30-11-2010
OBSZAR: PROFILAKTYKA I OCHRONA ZDROWIA MIESZKAŃCÓW REGIONU - Poddziałanie 5.2.1 Stacjonarna opieka medyczna														
15	Samorząd Województwa Opolskiego	Szpitala Opolskie gwarancja bezpieczeństwa zdrowotnego regionu i baza kształcenia kadry medycznej	Powiat: Opolski. Gmina: Opole. Miejscowość: Opole.	5.2.1/04/07	51 400 000,00	51 400 000,00	23 442 000,00	45,61%	25 700 000,00	50%	2 258 000,00	4,39%	6 641 341,71	01-02-2008 31-12-2010
OBSZAR: NAUKA I SZKOLNICTWO WYŻSZE - Poddziałanie 5.1.1 Wsparcie regionalnej infrastruktury edukacyjnej														
16	Politechnika Opolska	Budowa skrzydła dydaktycznego w budynku Wydziału Budownictwa	Powiat: Opolski. Gmina: Opole. Miejscowość: Opole.	5.1.1/08/07	19 960 000,00	19 960 000,00	7 866 276,19	39,41%	12 093 723,81	60,59%	0,00	0%	3 125 235,50	01-09-2009 31-08-2011
OBSZAR: NAUKA I SZKOLNICTWO WYŻSZE - Działanie 6.2 Zagospodarowanie terenów zdegradowanych														
17	Politechnika Opolska	Budowa II Kam- pusu PO. Zadanie 1A. Adaptacja bu- dynku nr 9 przy ul. Prószkow- skiej na cele dydaktyczne i badawcze WWFIF	Powiat: Opolski. Gmina: Opole. Miejscowość: Opole.	6.2/11/07	28 311 588,00	28 311 588,00	9 059 708,16	32%	19 251 879,84	68%	0,00	0%	4 975 031,61	15-12-2007 r. 30-07-2010 r.
				RAZEM:	736 941 668,67	736 606 778,67	226 823 117,01		507 525 661,66		2 258 000,00		131 153 748,78	

1713

**Uchwała Nr XXI/163/08
Rady Powiatu Brzeskiego**

z dnia 26 czerwca 2008 r.

w sprawie zmiany do uchwały Nr XXI/186/2004 z dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty z tytułu zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dla dróg powiatowych na terenie Powiatu Brzeskiego

Na podstawie art. 12 ust. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 3 i 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.), Rada Powiatu Brzeskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Dokonuje się zmiany uchwały Nr XXI/186/2004 z dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty z tytułu zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dla dróg powiatowych na terenie Powiatu Brzeskiego, w ten sposób, że:

w § 1 wykreśla się zdanie:

„Dla robót prowadzonych w związku z budową kanalizacji sanitarnej ustala się opłatę w wysokości 15 % stawki podstawowej.”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady
Henryk Mazurkiewicz

1714

**Uchwała Nr XIX/118/2008
Rady Powiatu Kędzierzyńsko – Kozielskiego**

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie ustalenia zasad odpłatności za zakwaterowanie i wyżywienie w Bursie Szkolnej w Kędzierzynie – Koźlu

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) oraz § 66 ust. 4 i 3a rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 25 października 2005 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach (Dz. U. Nr 52, poz. 467 z późn. zm.), Rada Powiatu uchwala, co następuje:

§ 1.1. Ustala się opłatę za zakwaterowanie w Bursie Szkolnej w wysokości 60 zł miesięcznie dla mieszkańców Bursy Szkolnej.

2. Ustala się wielkość zwolnienia z opłat w przypadkach kiedy dochód przypadający na jednego członka rodziny nie przekracza 316 zł:

Wysokość dochodu przypadająca na 1 - go członka rodziny w zł netto	% zwolnienia
0	100
0,01 – 50,00	50
50,01 – 100,00	42
100,01 – 150,00	33
150,01 – 200,00	25
200,01 – 250,00	17
250,01 – 316,00	5
316,01 – więcej	0

§ 2. Dyrektor Bursy Szkolnej kwalifikuje dzieci i młodzież mieszkającą w Bursie Szkolnej do zwolnień z opłat, na wniosek rodziców lub prawnych opiekunów, po udokumentowaniu dochodów zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 z późn. zm.).

§ 3. Dyrektor Bursy Szkolnej w porozumieniu z Zarządem Powiatu ustali stawkę całodziennego wyżywienia mieszkańców Bursy Szkolnej.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 5. Uchyła się uchwałę Nr XXXI/255/2005 z dnia 1 września 2005 r. Rady Powiatu Kędzierzyńsko – Ko-

zielskiego w sprawie ustalenia wysokości opłaty za kwaterowanie w Bursie Szkolnej.

§ 6. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Przewodnicząca Rady Powiatu
Danuta Wróbel

1715

Uchwała Nr XVIII/183/2008 Rady Powiatu Namysłowskiego

z dnia 25 czerwca 2008 r.

w sprawie wprowadzenia zmian w Statucie Powiatu Namysłowskiego

Na podstawie art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (j.t. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.), Rada Powiatu Namysłowskiego uchwała, co następuje:

§ 1. W Statucie Powiatu Namysłowskiego, przyjętym uchwałą Rady Powiatu Namysłowskiego Nr VII/36/99 z dnia 25 maja 1999 r., wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 59 ust. 1 skreśla się pkt 12.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Namysłowskiego.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Przewodniczący
Rady Powiatu Namysłowskiego
Andrzej Michta

1716

Uchwała Nr XXIII/321/08 Rady Miejskiej w Nysie

z dnia 27 czerwca 2008 r.

w sprawie ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Nysa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, zm.: z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, Nr 210, poz. 2135, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 210, poz. 2135, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172) w związku z art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (j.t. Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, zm.: z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452, Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678, Nr 281 poz. 2780 i z 2006 r. Nr 133, poz. 935) oraz § 4 porozumienia

międzygminnego z dnia 1 marca 2007 r. pomiędzy Gminą Nysa a Gminą Otmuchów w sprawie świadczenia usług przewozu osób w komunikacji miejskiej w ramach lokalnego transportu zbiorowego i § 4 porozumienia międzygminnego z dnia 2 kwietnia 2007 r. pomiędzy Gminą Nysa a Gminą Pakosławice w sprawie świadczenia usług przewozu osób w komunikacji miejskiej w ramach lokalnego transportu zbiorowego, Rada Miejska w Nysie uchwała, co następuje:

§ 1.1. Wysokość cen biletów jednorazowego przejazdu oraz biletów okresowych za przejazd pojazdami zbiorowego transportu publicznego oraz przewóz bagażu określa § 4 uchwały.

2. Ceny biletów, o których mowa w ust. 1, zawierają podatek VAT w wysokości 7 %.

3. W miejskich pojazdach zbiorowego transportu publicznego w Nysie obowiązują bilety z nadrukiem nazwy przewoźnika.

4. Ceny urzędowe ustalone w niniejszej uchwale mają charakter cen maksymalnych.

§ 2.1. Zasady korzystania z przejazdów ulgowych i bezpłatnych określa § 6 uchwały.

2. Określenie uprawnień, o których mowa w ust. 1, nie narusza uprawnień do przejazdów bezpłatnych i ulgowych wynikających z obowiązujących ustaw.

3. Korzystanie z bezpłatnych przejazdów przysługuje uprawnionemu po uzyskaniu u przewoźnika karty wolnego przejazdu w oparciu o dokumenty wymienione w § 6 uchwały, z tym że obowiązek uzyskania karty wolnego przejazdu nie dotyczy zwolnień ustawowych.

§ 3.1. Bilet jednorazowego przejazdu stanowi dowód uiszczenia opłaty za przejazd przez jego posiadacza z chwilą skasowania go kasownikiem znajdującym się w pojeździe zbiorowego transportu publicznego i zachowuje ważność do chwili opuszczenia tego pojazdu przez osobę, która uiściła nim opłatę.

2. Bilet zakupiony u kierowcy z kasy fiskalnej nie podlega obowiązkowi kasowania kasownikiem.

3. Posługiwanie się biletami jednorazowego przejazdu, na podstawie którego przejazd odbywała już inna osoba traktuje się jako przejazd bez ważnego biletu.

4. Pasażer, który w chwili wejścia do pojazdu zbiorowego transportu publicznego nie posiada biletu, winien niezwłocznie podjąć działania mające na celu zgłoszenie kierowcy zamiar jego zakupu na przystanku, na którym wsiadł do pojazdu.

5. W razie awarii lub uszkodzenia pojazdu zbiorowego transportu publicznego w czasie jazdy pasażerowi posiadającemu bilet jednorazowego przejazdu przysługuje prawo kontynuowania jazdy za tym biletem następnym pojazdem zbiorowego transportu publicznego tej samej linii lub innej linii przebiegającej tą samą trasą albo pojazdem zastępczym podstawionym przez przewoźnika.

6. Do strefy miejskiej objętej komunikacją lokalną zalicza się granice administracyjne miasta Nysa.

7. Do strefy gminnej objętej komunikacją lokalną zalicza się granice administracyjne miasta Nysa oraz następujące miejscowości: Biała Nyska, Domaszowice, Głębinów, Goświnowice, Hajduki Nyskie, Iława, Jędrzychów, Kępnic, Konradowa, Koperniki, Kubice, Morów, Niwnica, Przełęk, Radzikowice, Regulice, Sękowice, Siestrzechowice, Skorochów, Wyszaków Śl., Złotogłowie, Lipowa, Wierzbicice, Podkamień, Rusocin, Hanuszów.

8. Do strefy pozagminnej objętej komunikacją lokalną zalicza się granice administracyjne Gminy Nysa oraz następujące miejscowości:

- Suszkowice, Nadziejów, Kwiatków, Kijów w ramach porozumienia zawartego pomiędzy Gminą Nysa a Gminą Otmuchów,

- Bykowice, Prusinowice w ramach porozumienia zawartego pomiędzy Gminą Nysa a Gminą Pakosławice.

§ 4. Ceny biletów w gminnym transporcie zbiorowym.

1. Bilety jednorazowego przejazdu zakupione w punktach sprzedaży

L.p.	Rodzaj i nazwa biletu	Cena w zł za jednorazowy przejazd jednej osoby		
		normalna	ulgowa	
			50%	90%
1	2	3	4	5
STREFA MIEJSKA				
1	Bilet jednorazowego przejazdu uprawniający do przejazdu jednej osoby w jedną stronę na liniach komunikacyjnych w strefie miejskiej zakupiony w punktach sprzedaży.	2,40	1,20	-
STREFA GMINNA				
2	Bilet jednorazowego przejazdu uprawniający do przejazdu jednej osoby w jedną stronę na liniach komunikacyjnych w strefie gminnej, zakupiony w punktach sprzedaży.	2,80	1,40	-
STREFA POZAGMINNA				
3	Bilet jednorazowego przejazdu uprawniający do przejazdu jednej osoby w jedną stronę na liniach komunikacyjnych w strefie pozagminnej, zakupiony w punktach sprzedaży	4,00	2,00	-

2. Ceny biletów jednorazowego przejazdu, o których mowa w ust. 1, zakupione u kierowcy podwyższa się o 0,20 zł.

3. Bilety okresowe

L.p.	Rodzaj i nazwa biletu	Cena w zł			
		Normalna	Ulgowa		
			50%	80%	90%
1	2	3	4	5	6
1	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający jedną osobę do 46 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie miejskiej, ważny od poniedziałku do soboty.	80,00	40,00	-	-
2	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający jedną osobę do 46 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie gminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	90,00	45,00	-	-
3	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający jedną osobę do 46 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie pozagminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	130,00	65,00	-	-
4	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający do 92 przejazdów w przypadku korzystania z dwóch linii autobusowych w strefie miejskiej, ważny od poniedziałku do soboty.	100,00	50,00	-	-

5	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający do 92 przejazdów w przypadku korzystania z dwóch linii autobusowych w strefie gminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	110,00	55,00	-	-
6	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający do 92 przejazdów w przypadku korzystania z dwóch linii autobusowych w strefie pozagminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	150,00	75,00	-	-
7	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający jedną osobę do 99 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie miejskiej, ważny we wszystkie dni miesiąca.	110,00	55,00	-	-
8	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający jedną osobę do 99 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie gminnej, ważny we wszystkie dni miesiąca.	120,00	60,00	-	-
9	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający jedną osobę do 99 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie pozagminnej, ważny we wszystkie dni miesiąca.	160,00	80,00	-	-
10	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający uczniów dojeżdżających spoza obwodu do szkół podstawowych i gimnazjów do 46 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie gminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	-	-	-	9,00
11	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający uczniów dojeżdżających spoza Gminy Nysa do szkół podstawowych i gimnazjów do 46 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie gminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	-	-	-	13,0
12	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający uczniów dojeżdżających spoza obwodu do szkół podstawowych i gimnazjów do 92 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie gminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	-	-	22,0	-
13	Bilet elektroniczny miesięczny imienny uprawniający uczniów dojeżdżających spoza Gminy Nysa do szkół podstawowych i gimnazjów do 92 przejazdów miesięcznie na liniach w strefie gminnej, ważny od poniedziałku do soboty.	-	-	30,0	-

4. Opłata za przewóz bagażu

1	Opłata za przewóz bagażu ręcznego, którego suma wymiarów (szerokość + długość + wysokość) przekracza 120 cm odpowiada wysokości ceny biletu normalnego za przejazd jednej osoby w danej strefie przejazdu.
2	Opłata za przewóz psa odpowiada wysokości ceny biletu normalnego za przejazd jednej osoby w danej strefie przejazdu.

5. Cena biletu okresowego (dekadowego, dwutygodniowego) imiennego ustalana jest proporcjonalnie do cen ustalonych w ust. 3 poz. 1 – 9.

6. W opłatach za przewóz bagażu i psów nie stosuje się opłat ulgowych.

§ 5. Opłaty dodatkowe

1. Wysokość opłat dodatkowych

L.p.	Wyszczególnienie	Wysokość opłaty dodatkowej
1	Opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu (biletu).	50-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego przejazdu - normalnego
2	Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu.	40-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego przejazdu - normalnego
3	Opłata dodatkowa za naruszenie przepisów o przewozie rzeczy i zwierząt, a w szczególności za zabranie ze sobą do środka transportowego: 1) zwierząt i rzeczy, za przewóz których taryfa przewiduje opłaty – bez odpowiedniego dokumentu przewozu, 2) rzeczy wyłączonych z przewozu albo rzeczy dopuszczonych do przewozu na warunkach szczególnych – bez zachowania tych warunków.	20-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego przejazdu - normalnego
4	Opłata dodatkowa za spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu bez uzasadnionej przyczyny.	150-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego przejazdu - normalnego
5	Opłata manipulacyjna za czynności związane ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej.	3-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego przejazdu - normalnego
6	Kaucja za wydanie karty elektronicznej.	10 zł

2. W przypadku natychmiastowego uiszczenia opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 - 5 lub najdalej w ciągu 7 dni kalendarzowych od daty wystawienia dokumentu zobowiązującego do uiszczenia tej opłaty, wysokość opłaty dodatkowej obniża się o 30%.

3. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5 podlega zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty – umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu.

4. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umorzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis jak w ust. 3.

5. Kaucja, o której mowa w ust.1 pkt 6, ulega zwrotowi w przypadku, gdy pasażer odda przewoźnikowi oryginalną, nieuszkodzoną kartę elektroniczną. Podstawą wypłaty kaucji jest dowód przyjęcia wpłaty przez Miejski Zakład Komunikacji.

§ 6. Zasady korzystania z przejazdów bezpłatnych i ulgowych na terenie Gminy Nysa

1. Do korzystania z przejazdów ulgowych uprawnieni są:

L.p.	Określenie grupy uprawnionych	Określenie rodzaju biletu ulgowego / wysokość ulgi	Dokumenty poświadczające uprawnienie do korzystania z przejazdów ulgowych
1.	Uczniowie szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponad gimnazjalnych	Jednorazowego przejazdu, miesięczny – ulga 50%	Aktualna legitymacja szkolna
2.	Dzieci odbywające obowiązkowe roczne przygotowanie przedszkolne, jeżeli droga z domu do najbliższego publicznego przedszkola lub oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej nie przekracza 3 km	Jednorazowego przejazdu, miesięczny - ulga 50 %	Legitymacja lub zaświadczenie wydane przez dyrektora przedszkola lub szkoły, bądź inny dokument stwierdzający wiek dziecka
3.	Dzieci w okresie do rozpoczęcia odbywania obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego w przedszkolu lub w oddziale przedszkolnym w szkole podstawowej	jednorazowego przejazdu - ulga 50%	Dokument stwierdzający wiek dziecka, w szczególności dowód osobisty jednego z rodziców, książeczka zdrowia dziecka, paszport
4.	Emeryci i renciści	jednorazowego przejazdu, miesięczny – ulga 50%	Dowód osobisty i aktualny odcinek renty lub emerytury, bądź legitymacja rencisty lub emeryta
5.	Uczniowie dojeżdżający spoza obwodu do szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Gminy Nysa, korzystający z dwóch linii.	miesięczny - ulga 80 %	Aktualna legitymacja szkolna
6.	Uczniowie dojeżdżający spoza Gminy Nysa do szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Gminy Nysa, korzystający z dwóch linii.	miesięczny – ulga 80 %	Aktualna legitymacja szkolna
7.	Uczniowie dojeżdżający spoza obwodu do szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Gminy Nysa, korzystający z jednej linii.	miesięczny – ulga 90%	Aktualna legitymacja szkolna
8.	Uczniowie dojeżdżający spoza Gminy Nysa do szkół podstawowych i gimnazjów na terenie Gminy Nysa, korzystający z jednej linii.	miesięczny – ulga 90%	Aktualna legitymacja szkolna

2. Do korzystania z przejazdów bezpłatnych na terenie Gminy Nysa uprawnieni są:

L.p.	Określenie grupy uprawnionych	Dokumenty poświadczające uprawnienie do korzystania z przejazdów bezpłatnych
1.	Inwalidzi I grupy i osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności i ich opiekun.	Legitymacja potwierdzająca inwalidztwo lub stopień niepełnosprawności oraz dowód tożsamości i opiekun (osoba wskazana w trakcie przejazdu).
2.	Osoby niewidome oraz ociemniałe i ich przewodnik.	Legitymacja potwierdzająca inwalidztwo lub stopień niepełnosprawności oraz dowód tożsamości i przewodnik (osoba wskazana w trakcie przejazdu).
3.	Dzieci i młodzież niepełnosprawna w wieku do 25 roku życia i ich opiekun wskazany w trakcie przejazdu, na przejazd od miejsca zamieszkania lub bytu do przedszkola, szkoły, specjalnego ośrodka szkolno - wychowawczego, domu pomocy społecznej, zakładu opieki zdrowotnej, poradni psychologiczno - pedagogicznej w tym poradni specjalistycznej i z powrotem.	Legitymacja wydana przez uprawniony organ dokumentująca niepełnosprawność dziecka oraz legitymacja szkolna lub studencka.
4.	Osoby, które ukończyły 70 rok życia.	Dowód osobisty lub inny dokument stwierdzający tożsamość.
5.	Opiekun dziecka niepełnosprawnego w wieku do 16 roku życia (na 46 przejazdów miesięcznie po dziecko lub po jego odwiezieniu).	Dowód osobisty lub inny dokument stwierdzający tożsamość i legitymacja dziecka niepełnosprawnego wydana przez uprawniony organ.
6.	Pracownicy zatrudnieni w MZK Nysa Sp. z o.o. oraz członkowie ich rodzin: małżonek i dzieci w wieku do 16 lat, jeżeli kształcą się nadal do 25 lat.	Bilet wolnej jazdy wydawany przez pracodawcę.
7.	Dzieci w wieku do lat 4.	Dokument stwierdzający wiek dziecka.
8.	Umundurowani funkcjonariusze Straży Miejskiej pełniący służbę.	Legitymacja służbowa.

3. W przypadku, gdy w Gminie bezpłatny transport dzieci wynikający z ustawy o systemie oświaty odbywać się będzie środkami lokalnego transportu komunikacji miejskiej, przewoźnik wydawać będzie bilety wolnej jazdy na dojazd z miejsca zameldowania do najbliższego przedszkola lub oddziału przedszkolnego w celu odbycia obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego, do szkoły w obwodzie oraz specjalnego ośrodka szkolno - wychowawczego. Wniosek w tej sprawie składa u przewoźnika dyrektor właściwej jednostki.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nysy.

§ 8. Traci moc uchwała Nr IX/99/07 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Nysa.

§ 9. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego, na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Nysie, w wyznaczonych miejscach na terenie Gminy Nysa oraz prasie lokalnej.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Wiceprzewodniczący Rady
Dariusz Grabowiecki

1717

**Uchwała Nr XV/102/2008
Rady Gminy w Polskiej Cerekwi**

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie ustalenia stawek procentowych opłat adiacenckich

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) oraz art. 98a i art. 146 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j.t. Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603; zm.: z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1459; z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 220, poz. 1601, Nr 220, poz. 1600; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369), Rada Gminy w Polskiej Cerekwi uchwała, co następuje:

§ 1. Ustala się stawki procentowe opłaty adiacenckiej z tytułu:

1) wzrostu wartości nieruchomości w wyniku jej podziału w wysokości 25% różnicy wartości nierucho-

mości przed podziałem, w porównaniu z jej wartością po podziale;

2) wzrostu wartości nieruchomości związanej z budową infrastruktury technicznej w wysokości 30 % różnicy między wartością jaką nieruchomość miała przed wybudowaniem urządzeń infrastruktury technicznej, a wartością jaką nieruchomość ma po jej wybudowaniu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy w Polskiej Cerekwi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jerzy Kołeczko

1718

**Uchwała Nr XV/105/2008
Rady Gminy w Polskiej Cerekwi**

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXI/273/2006 Rady Gminy w Polskiej Cerekwi z dnia 25 października 2006 r. w sprawie zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin nauczyciela będącego dyrektorem oraz ustalenia obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla pedagoga

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218) oraz art. 42 ust. 7 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (j.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80,

poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821), po zasięgnięciu opinii Opolskiego Kuratora Oświaty, Rada Gminy w Polskiej Cerekwi uchwała, co następuje:

§ 1. W nazwie uchwały Nr XXXI/273/2006 Rady Gminy w Polskiej Cerekwi z dnia 25 października 2006 r. w sprawie zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin nauczyciela będącego dyrektorem oraz ustalenia obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla pedagoga na końcu dodaje się wyrazy „oraz logopedy”.

§ 2. W § 3 ww. uchwały po wyrazach: „pedagoga szkolnego” dodaje się wyrazy „oraz logopedy”.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jerzy Koteczko

1719

Uchwała Nr XV/111/2008 Rady Gminy w Polskiej Cerekwi

z dnia 24 czerwca 2008 r.

w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Polska Cerekiew miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych

Na podstawie art. 18. ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759 z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) oraz na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (j.t. Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, Nr 115, poz. 793, Nr 176, poz. 1238), Rada Gminy w Polskiej Cerekwi uchwała, co następuje:

§ 1.1. W celu zmniejszenia dostępności dzieci i młodzieży do alkoholu punkty sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonego do spożycia w miejscu sprzedaży jak i poza miejscem sprzedaży nie mogą być usytuowane w odległości bliższej niż 100 m od obiektów:

- przedszkoli,
 - szkół,
 - placówek zdrowia,
 - obiektów kultu sakralnego,
- za wyjątkiem już istniejących.

2. Punkty sprzedaży napojów alkoholowych nie mogą być usytuowane w obiektach kulturalno – oświatowych.

3. Odległość, o której mowa w ust. 1, mierzy się od wejścia lub wyjścia z terenu chronionego do wejścia do punktu sprzedaży i podawania napojów alko-

holowych, najkrótszą drogą, którą możliwe jest dotarcie do punktu. Odległość tę należy mierzyć wzdłuż osi dróg publicznych.

§ 2.1. Mogą być wydawane zezwolenia jednorazowe, o których mowa w art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, na sprzedaż napojów alkoholowych do 4,5% i piwa w czasie imprez organizowanych na terenie obiektów sportowych i rekreacyjnych – o ile nie będzie to uchybiało przepisom ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy Prawo o zgromadzeniach.

§ 3. Traci moc uchwała Nr V/57/2003 Rady Gminy w Polskiej Cerekwi z dnia 30 kwietnia 2003 r. w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych oraz wprowadzenia zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w niektórych miejscach.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy w Polskiej Cerekwi.

§ 5. Uchwała podlega ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jerzy Koteczko

1720

Uchwała Nr XX/139/2008 Rady Gminy Popielów

z dnia 26 czerwca 2008 r.

w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Popielów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717,

Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218) w związku z art. 6 ust. 2 oraz ust. 4 ustawy

z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042), Rada Gminy Popielów uchwala, co następuje:

§ 1. Określa się górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie:

1) odbierania odpadów komunalnych zbieranych w sposób nieselektywny z pojemników służących do ich gromadzenia:

a) za jednokrotne odebranie odpadów z jednego pojemnika, zwane w dalszej części uchwały „za pojemnik” – 80 dm³ – 12,60 zł + VAT,

b) za pojemnik 110 dm³ – 15,30 zł + VAT,

c) za pojemnik 120 dm³ – 16,10 zł + VAT,

d) za pojemnik 240 dm³ – 30,10 zł + VAT,

e) za pojemnik 1100 dm³ – 67,20 zł + VAT;

2) odbierania odpadów komunalnych zbieranych w sposób selektywny z pojemników służących do ich gromadzenia:

a) za pojemnik 80 dm³ – 9,90 zł + VAT,

b) za pojemnik 110 dm³ – 12,00 zł + VAT,

c) za pojemnik 120 dm³ – 12,70 zł + VAT,
d) za pojemnik 240 dm³ – 23,70 zł + VAT,
e) za pojemnik 1100 dm³ – 52,80 zł + VAT.

§ 2. Określa się górne stawki opłat za usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych w wysokości: 17,00 zł + VAT za 1m³.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Popielów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jerzy Kupczyk

1721

**Uchwała Nr XX/140/2008
Rady Gminy Popielów**

z dnia 26 czerwca 2008 r.

**w sprawie zmiany uchwały Nr XXXI/262/2006 Rady Gminy w Popielowie z dnia 3 lutego 2006 r.
w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Popielów**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218) oraz art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042), po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Opolu, Rada Gminy Popielów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr XXXI/262/2006 Rady Gminy w Popielowie z dnia 3 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Popielów wprowadza się następującą zmianę:

w § 6 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Odbiór odpadów komunalnych należy dokonywać nie rzadziej niż jeden raz w miesiącu.”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Popielów.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jerzy Kupczyk

1722

**Uchwała Nr XV/118/08
Rady Gminy Tułowice**

z dnia 17 czerwca 2008 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice na lata 2008 - 2012

Na podstawie art. 87 ust. 1, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, zm.: z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362, Nr 126, poz. 875), Rada Gminy w Tułowicach, po uzyskaniu pozytywnej opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Opolu:

§ 1. Przyjmuje do realizacji „Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice na lata 2008 - 2012” stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Tułowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
w Tułowicach
Michał Szumega

Załącznik
do uchwały Nr XV/118/08
Rady Gminy w Tułowicach
z dnia 17 czerwca 2008 r.

Gmina Tułowice

**Gminny Program Opieki nad Zabytkami
2008 - 2012**

Wstęp

Wykonywanie zadań w zakresie kultury i ochrony zabytków jest ustawowym zadaniem samorządów.

Zgodnie z brzmieniem art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy m.in. ładu przestrzennego, kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. W tezach do krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zapowiadane jest tworzenie warunków prawnych do odpowiedzialnego kreowania i realizowania ochrony dziedzictwa kulturowego przez samorzady terytorialne oraz podjęcie inicjatywy legislacyjnej dla uwzględniania interesów ochrony zabytków w całym ustawodawstwie, jak również stworzenie warunków prawnych do nowego systemu finansowania ochrony i opieki nad zabytkami.

Program z założenia zgodny jest z innymi dokumentami o charakterze strategicznym dla Gminy w tym zwłaszcza przyjętej w 2001 r. Strategii Rozwoju Gminy Tułowice (uchwała Nr XXVI/187/01 z dnia 28 czerwca 2001 r.) oraz Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Tułowice na lata 2004 – 2006 (uchwała Nr XVI/114/04 z dnia 27 maja 2004 r.), który funkcjonuje łącznie ze Strategią Rozwoju Gminy Tułowice i jest planem operacyjnym do Strategii. Zawiera on zadania uwzględnione również w Wieloletnim Planie Inwestycyjnym oraz budżecie Gminy. Program uwzględnia również rozwiązania zaproponowane w Planie Rozwoju Lokalnego Gminy Tułowice na lata 2007 – 2013.

Cele i priorytety wyznaczone w programie wynikają zarówno z wymagań ustawowych, jak również podporządkowane są głównemu celowi działań samorządu, jakim jest osiągnięcie zrównoważonego rozwoju gminy, prowadzącego do poprawy jakości życia lokalnej społeczności. Podporządkowane jest temu planowanie strategiczne Gminy, które łączy problematykę społeczną, gospodarczą i przestrzenną.

W strategii określone zostały misje rozwojowe Gminy:

- stworzenie warunków dla inwestorów,
- wykorzystywanie zasobów i walorów Gminy,
- popieranie grup producentów rolnych,
- wspieranie edukacji, kultury i sportu.

Gminny program opieki nad zabytkami realizować będzie tę sferę działań prorozwojowych, która ma na celu poprawę funkcjonowania materialnego dziedzictwa kulturowego decydującego w znacznym stopniu o zasobach i walorach Gminy. Wszelkie działania związane z rozwojem gminy muszą opierać się przede wszystkim na jej zasobach i walorach. Wykorzystanie zasobów środowiska naturalnego i kulturowego powinno stanowić jedną z głównych polityk gminnych, a procesy rozwoju gminy powinny zachodzić przy zapewnieniu warunków trwania i wzbogacania materialnego dziedzictwa kulturowego. Na dziedzictwo kulturowe człowieka składają się dobra kultury i dobra natury. Zabytki – dawne materialne i niematerialne dobra kultury są ważną częścią składową tego dziedzictwa. Ich ochrona została zadeklarowana jako konstytucyjny obowiązek państwa co

zostało zapisane w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zabytki są nie tylko śladem przeszłości, ale także cennym składnikiem kultury współczesnej przyczyniającym się do kształtowania przyjaznego człowiekowi środowiska jego życia. Ich zachowanie, ochrona i konserwacja jest dziełem ważnym w interesie publicznym ze względu na znaczenie zabytków w procesie edukacji, humanizacji społeczeństwa, jego kulturowej identyfikacji, a także znaczenie dla sfery ekonomii i gospodarki. Czas przemian i II wojna światowa wpłynęły negatywnie na stan zabytków. Poważnym problemem stał się brak środków i społecznego zrozumienia dla idei ochrony naszego dziedzictwa. Przemiany czasu transformacji sprawiły, że liczne zabytki zostały oddane w prywatne ręce – ludzi niejednokrotnie ratujących je przed zagładą, ale także ludzi bardzo często niedoceniających ich wartości pozamaterialnych, nie potrafiących dobrze sprawować opieki gwarantującej ich przetrwanie. Państwo realizuje swoje obowiązki względem zabytków m.in. za pośrednictwem organów samorządowych różnego szczebla. W tym względzie władzom gminy przypisana została istotna rola w kreowaniu ochrony dziedzictwa kulturowego na podległych im terenach. Gminy z jednej strony są właścicielami dużej ilości dóbr kultury materialnej, z drugiej strony dysponują aparatem administracyjnym umożliwiającym prowadzenie właściwej polityki względem tej sfery życia publicznego.

Gmina Tułowice jest specyficzną gminą wiejską, pozbawioną dominującego ośrodka miejskiego. Główną atrakcją Gminy jest środowisko naturalne (70% powierzchni zajmują lasy), a dziedzictwo kulturowe wiąże się z gospodarką rolniczą. Najcenniejsze zabytki Gminy to przede wszystkim obiekty sakralne oraz założenia rezydencjonalne.

Przedstawiony Program Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice, opierający się na innych opracowaniach i dokumentach prawa miejscowego, stanowić będzie ich uzupełnienie i podstawę do działań samorządowych związanych z ochroną dóbr kultury w okresie czterech lat od podjęcia uchwały przez Radę Gminy w sprawie przyjęcia niniejszego programu.

I. Podstawy prawne i główne cele gminnego programu opieki nad zabytkami

Podstawą prawną sporządzenia gminnego programu opieki nad zabytkami jest ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568). Ustawa ta wprowadziła obowiązek sporządzania przez samorządy zarówno wojewódzkich, powiatowych oraz gminnych programów opieki nad zabytkami.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 159 z późn. zm.) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568), Wójt Gminy Tułowice sporządza na okres 4 lat Program Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice (art. 87 ust. 3 ww. ustawy). Gminny program opieki nad zabytkami podlega uchwaleniu przez Radę Gminy, po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków. Program ogłaszany jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Z realizacji programu Wójt Gminy Tułowice sporządza co dwa lata sprawozdanie, które przedstawia na sesji Radzie Gminy.

Ogólne wytyczne do sporządzenia programów ujęte są w dokumencie Narodowa Strategia Kultury na lata 2004 – 2013 przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 21 września 2004 r. oraz jego przedłużeniu Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004 - 2020 przyjętym w 2005 r. Dokumentem służącym wdrożeniu Narodowej Strategii Kultury jest Narodowy Program Kultury Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego. Program ten jest zgodny z narodowym planem rozwoju oraz założeniami do Krajowego Programu Zabytków.

Podstawą do sformułowania Narodowego Programu Kultury Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego jest uznanie sfery dziedzictwa za podstawę rozwoju kultury i upowszechniania kultury, a także za potencjał regionów, służący wzrostowi konkurencyjności regionów dla turystów, inwestorów i mieszkańców. Narodowy Program Kultury Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego ma określony plan działania.

Wytyczne zostały strategiczne cele polityki państwa w sferze ochrony zabytków:

- przygotowanie skutecznego systemu prawno-finansowego wspierania ochrony i opieki nad zabytkami,
- podjęcie prac nad kompleksowym systemem edukacji na rzecz dziedzictwa,
- poszukiwanie instrumentów wzmacniających efekty działalności służby konserwatorskiej,
- intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym szczególnie kompleksowa poprawa stanu zabytków nieruchomych.

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określiła zasadnicze cele programów opieki nad zabytkami:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających, z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- wyekspozowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystywaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

Celem Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice – opracowanego w oparciu o Gminną Ewidencję Zabytków – jest stworzenie całościowej i wieloletniej strategii ochrony zabytków znajdujących się na terenie Gminy Tułowice realizowanej w 4-letnich cyklach – etapach, środkami optymalnymi, dostępnymi przez Gminę, zarówno prawnymi (zapisy dotyczące ochrony zabytków w planach zagospodarowania przestrzennego) jak też finansowymi (przeznaczenie części budżetu Gminy na ochronę zabytków). Program określa również kieru-

nek podejmowanych przez Gminę działań, mających na celu szeroko pojętą ochronę dziedzictwa kulturowego.

Głównym celem Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice jest wzmocnienie ochrony i opieki nad zabytkami, która jest istotną częścią dziedzictwa kulturowego oraz poprawa stanu zabytków w Gminie, poprzez:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikającej z koncepcji przestrzennego zagospodarowania Gminy,
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków i walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

II. Uwarunkowania ochrony i opieki nad zabytkami

1. Uregulowania formalno - prawne

Podstawą prawną ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce jest ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.), regulująca w sposób całościowy pojęcia zabytku, ochrony i opieki nad zabytkami, form ochrony, kompetencje organów ochrony zabytków, w tym administracji rządowej i samorządowej, formy finansowania opieki nad zabytkami, ich ewidencjonowania etc.

- Ochrona zabytków polega na planowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie, zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków, udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków, przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę, kontrole stanu zachowania i przeznaczenia zabytków, uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

- Opieka nad zabytkiem w rozumieniu ustawy sprawowana jest przez jego właściciela lub posiadacza i polega na zapewnieniu warunków naukowego badania i dokumentowania zabytku, prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku; zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie; korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości, popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz o jego znaczeniu dla historii kultury.

Zgodnie z art. 6 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami przez zabytek rozumiana jest nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

- Za zabytki nieruchome uznaje się krajobraz kulturowy, układy urbanistyczne, ruralistyczne i zespoły budowlane, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne lub działalność wybitnych osobistości bądź instytucji.

- Za zabytki ruchome uznaje się dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej, kolekcje, numizmaty oraz pamiątki historyczne, wytwory techniki, materiały biblioteczne, instrumenty muzyczne, wytwory sztuki ludowej i rękodzieła oraz inne obiekty etnograficzne oraz przedmioty upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji.

- Zabytkami archeologicznymi są pozostałości terenowe pradziejowego i historycznego osadnictwa, cmentarzyska, kurhany, relikty działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Ustawowej ochronie podlegają również nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Artykuł 7 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami reguluje następujące formy ochrony zabytków:

- wpis do rejestru zabytków, który dla zabytków znajdujących się na terenie województwa prowadzi wojewódzki konserwator zabytków. Sposób prowadzenia rejestru oraz ewidencji zabytków określa rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. z 2004 r. Nr 124, poz. 1305),

- uznanie za pomnik historii zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru lub parku kulturowego, o szczególnej wartości dla kultury, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa kulturowego,

- utworzenie parku kulturowego w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej; park kulturowy może utworzyć na podstawie uchwały rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków,

- ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, dotyczące w szczególności zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków i ich otoczenia; innych zabytków nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych; w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się również, w zależności od

potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

2. Organy ochrony zabytków

Zgodnie z art. 89 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami organami ochrony zabytków są:

- minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków (nt. jego zadań zob. art. 90 ustawy),

- wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje wojewódzki konserwator zabytków (nt. jego zadań zob. art. 91 ustawy).

Artykuł 90. ustawy stanowi, że:

- Generalny Konserwator Zabytków jest sekretarzem lub podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,

- do zadań wykonywanych przez Generalnego Konserwatora Zabytków należy, w szczególności:

- opracowywanie krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,

- realizacja zadań wynikających z krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz z koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju,

- podejmowanie działań związanych z wspieraniem rozwoju regionalnego i realizacją kontraktów wojewódzkich w sprawach opieki nad zabytkami,

- prowadzenie krajowej ewidencji zabytków i krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem,

- wydawanie decyzji, postanowień i zaświadczeń w sprawach określonych w ustawie oraz przepisach odrębnych,

- organizowanie kontroli w zakresie przestrzegania oraz stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,

- sprawowanie nadzoru nad działalnością wojewódzkich konserwatorów zabytków,

- promowanie badań naukowych w zakresie konserwacji zabytków,

- organizowanie szkoleń dla służb konserwatorskich,

- organizowanie konkursów promujących opiekę nad zabytkami, w tym przyznawanie wyróżnień, nagród pieniężnych lub rzeczowych,

- opiniowanie wniosków o nadanie odznaki „Za opiekę nad zabytkami”,

- współpraca z organami administracji publicznej w sprawach ochrony zabytków,

- podejmowanie działań dotyczących troski o zabytki związane z historią Polski, pozostające poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Do zadań wykonywanych przez wojewódzkiego konserwatora zabytków należy w szczególności:

(art. 91.4. ustawy):

- realizacja zadań wynikających z krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,

- sporządzanie, w ramach przyznaných środków budżetowych, planów finansowania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,

- prowadzenie rejestru i wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz gromadzenie dokumentacji w tym zakresie,

- wydawanie, zgodnie z właściwością, decyzji, postanowień i zaświadczeń w sprawach określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych,

- sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzonych badań konserwatorskich, architektonicznych, prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i innych działań przy zabytkach oraz badań archeologicznych,

- organizowanie i prowadzenie kontroli w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,

- opracowywanie wojewódzkich planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych oraz koordynacja działań przy realizacji tych planów,

- upowszechnianie wiedzy o zabytkach,

- współpraca z innymi organami administracji publicznej w sprawach ochrony zabytków.

Przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego działa Rada Ochrony Zabytków jako organ opiniodawczo - doradczy w sprawach realizacji polityki Rady Ministrów w zakresie ochrony zabytków i opieki nad nimi.

Przy Generalnym Konserwatorze Zabytków działa Główna Komisja Konserwatorska jako organ opiniodawczy do spraw działań konserwatorskich podejmowanych przy zabytkach.

Przy wojewódzkim konserwatorze zabytków działa Wojewódzka Rada Ochrony Zabytków jako organ opiniodawczy w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków wraz z ośrodkami regionalnymi (dla woj. opolskiego w 2006 r. powołany został Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Opolu) – zajmuje się problematyką rozpoznania, dokumentacji i ochrony dziedzictwa kulturowego.

3. Gminny program opieki nad zabytkami a akty prawa wojewódzkiego i miejscowego

Program Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice zgodny jest z dokumentami wojewódzkimi o charakterze strategicznym:

- Wojewódzkim Programem Opieki nad Zabytkami opracowanym w 2007 r. przez Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Opolu,

- Strategią Rozwoju Województwa Opolskiego na lata 2000 - 2015, w której dla prawidłowego rozwoju regionu przyjęto zasady:

- dbałość o instytucje kultury na terenie województwa opolskiego oraz konieczność stworzenia systemu ochrony dóbr kultury,

- ochrony dziedzictwa kulturowego, wielu obiektów zabytkowych przed zniszczeniem i dewaluacją jako obowiązek społeczności regionu i powinności wobec przyszlých pokoleń,

- w sferze kultury przyjęto zasadę kreowania dobrego wizerunku regionu,

- kultura jako czynnik integracji społecznej, musi znaleźć miejsce w planach rozwojowych,

- tworzenie warunków trwałego zrównoważonego rozwoju poprzez rewitalizację i ochronę środowiska w tym krajobrazu kulturowego.

Program Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice zgodny jest również ze strategicznymi dokumentami gminnymi, wyznaczającymi długofalowe kierunki społeczno-gospodarczego rozwoju gminy i sposoby ich realizacji

- Strategią Rozwoju Gminy Tułowice (uchwała Nr XXVI/187/01 z dnia 28 czerwca 2001 r.),

- Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Tułowice na lata 2004 - 2006 (uchwała Nr XVI/114/04 z dnia 27 maja 2004 r.),

- Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Tułowice na lata 2007 - 2013.

Oba dokumenty wyznaczają długofalowe kierunki społeczno - gospodarczego rozwoju Gminy i sposoby jego realizacji. Celem opracowanych dokumentów jest zapewnienie optymalnego rozwoju społeczno - gospodarczego oraz stworzenie możliwie jak najlepszych warunków życia jej mieszkańcom. Instrumentem kształtowania polityki przestrzennej Gminy, przy uwzględnieniu uwarunkowań wynikłych z ochrony dziedzictwa materialnego jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Tułowice oraz miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla niektórych wsi w granicach administracyjnych uchwalone uchwałą Rady Gminy Tułowice. Niniejszy program z założenia zgodny jest z innymi dokumentami o charakterze strategicznym dla Gminy (w tym zwłaszcza Strategii Rozwoju Gminy Tułowice oraz Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Tułowice).

III. Charakterystyka oraz ocena stanu środowiska kulturowego Gminy Tułowice

Gmina Tułowice położona jest na Nizinie Śląskiej w środkowo - zachodniej części województwa opolskiego, w powiecie opolskim. Powstała w 1992 r. z wydzielonych obszarów Gminy Niemodlin i Łambinowice Graniczny od zachodu z Gminami Łambinowice i Niemodlin, od północy z Gminą Dąbrowa, od wschodu z Gminami Komprachcice i Prószków, a od południa z Gminą Korfantów. W skład Gminy wchodzi 5 sołectw: Goszczowice, Ligota Tułowicka, Skarbiszowice, Szydłów, Tułowice i przysiółek – Tułowice Małe. Przez Gminę przepływa rzeka Ścinawa Niemodlińska, prawobrzeżny dopływ Nysy Kłodzkiej. Gmina ma charakter leśno - rolniczy.

Gmina Tułowice ma niepowtarzalne położenie geograficzne. Cały jej obszar włączony jest do chronionego kompleksu Borów Niemodlińskich i dzięki temu należy do najbardziej interesujących pod względem krajobrazowym i przyrodniczym terenów Opolszczyzny. Powierzchnia Gminy wynosi 8113 ha (81,31 km²), z czego 70% (jeden z najwyższych wskaźników w woj. opolskim), to lasy o wysokiej wartości pod względem ekologicznym.

Stolicą Gminy jest wieś Tułowice będąca ośrodkiem administracyjnym a także centrum gospodarczym i kulturalnym. Tu koncentruje się działalność produkcyjna, handlowo - usługowa oraz lokalne życie społeczne. Tułowice zajmują powierzchnię 920 ha, z których ok. 45% to użytki rolne, a ok. 28% – lasy. Miejscowość (ok. 4100 mieszkańców) zlokalizowana jest ok. 8 kilometrów od Niemodlina, 28 km od Opola i 30 km od Nysy. Przez miejscowość przebiega droga wojewódzka nr 405 relacji Niemodlin-Korfantów-Prudnik i trasa kolejowa Opole - Nysa, a wschodnią granicą Gminy przebiega autostrada A4.

Dziedzictwo kulturowe Gminy posiada jednorodny charakter zdeterminowany jednym typem jednostki

osadniczej – wsią (5 wsi sołeckich) i wiąże się z gospodarką rolną. Wszystkie wsie znajdujące się na terenie Gminy posiadają metrykę średniowieczną, lokowano je na tzw. prawie niemieckim. Zabudowę poszczególnych wsi tworzą w przeważającej mierze zabudowania gospodarstw rolnych. Wiejskim budynkiem mieszkalnym towarzyszą obiekty gospodarcze związane z produkcją rolną i przetwórstwem rolno - spożywczym (np. młyny, wiatraki, kuźnie itp.). W Gminie zachowały się cztery tego typu obiekty: dwa w Tułowicach – kuźnia i zabudowania młyna wodnego (cztery budynki, niektóre z końca XVIII w.) o wyposażeniu w maszyny i urządzenia charakterystycznym dla młynów gospodarczych z początku XX w. oraz dwa młyny wodne w Ligocie Tułowickiej pochodzące z połowy XIX w. Z budynków gospodarczych w wiejskich zagrodach część pochodzi z przełomu XIX i XX w.

Na terenie Gminy znajdują się cztery kościoły: poewangelicki p.w. Zmartwychwstania Pańskiego w Tułowicach (1913-1914), parafialny p.w. św. Rocha w Tułowicach (1829-1840), filialny p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP w Szydłowie (1913-1914) i filialny p.w. Matki Bożej Różańcowej w Goszczowicach (1903 r.). W Gminie znajduje się również pięć kapliczek (w Tułowicach, dwie w Szydłowie, Skarbiszowicach i Ligocie Tułowickiej) oraz krzyż kamienny przy zbiegu ulic Świerczewskiego i Sawickiej w Tułowicach. Na terenie Gminy zachowało się również kilka cennych, zabytkowych cmentarzy. Najstarszy z nich, założony ok. 1829 r. znajduje się przy kościele parafialnym p.w. św. Rocha w Tułowicach. Znajduje się na nim 30 nagrobków wolnostojących oraz 5 płyt nagrobnych z 1 poł. XX w. Najstarszy nagrobek pochodzi z 1911 r. Cenny jest również cmentarz położony w sąsiedztwie kościoła poewangelickiego w Tułowicach, na którym znajdują się 3 płyty nagrobne z pochodzące z 1 poł. XX w., z których najstarsza pochodzi z 1927 r. (Kunc Groth; 16.II.1927). Zabytkowy cmentarz z 2 połowy XIX w. znajduje się również w Szydłowie. Zlokalizowany jest on w kierunku południowo-zachodnim od wsi na płaskim terenie. Na terenie cmentarza znajduje się 41 płyt nagrobnych z 1 poł. XX w. Najstarszy nagrobek pochodzi z 1912 r. (Marien Wodaugh; 13.VIII.1912 r.). W Goszczowicach, za wsią, w kierunku Łambinowic, znajduje się zabytkowy cmentarz katolicki z 1900 r. Wszystkie obiekty sakralne Gminy znajdują się w dobrym stanie technicznym, są użytkowane zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem i poddawane systematycznym pracom konserwatorskim.

Okazale prezentują się również budynki poczty i remizy strażackiej w Tułowicach. Wpisane trwale w krajobraz wsi, pełnią niezmiennie swoją pierwotną funkcję świadcząc o tradycji miejsca i lokalnym kolorycie. Na uwagę zasługują także budynki gospody i piekarni w Szydłowie, które obecnie nie są użytkowane i wymagają znalezienia nowej funkcji. Cennymi zabytkami architektury przemysłowej są także cegielnia w Szydłowie, budynki Nadleśnictwa Tułowice usytuowane na terenie parku w odległości ok. 150 m na pn. – wsch. od pałacu oraz zespół Fabryki Porcelitu „RS Tillowitz” przy ul. Świerczewskiego w Tułowicach, w którym na szczególną uwagę zasługują: budynek piekarni, budynek formowni, portiernia, budynek administracyjny oraz remiza. Unikalnym przykładem rozwiązania urbanistyczno - funkcjonalnego i inżynierskiego jest zespół stacji kolejowej w Szydłowie wraz z budynkami dworca i parowozowni. Obiekty zespołu zbudowane zostały

w stylu typowym dla ceglanej architektury dworców kolejowych końca XIX w. z użyciem form Rundbogenstilu przemysłowego. Zespół ten jest w niemal niezmienionej formie architektonicznej z utrzymanymi historycznymi rozwiązaniami technologicznymi i urządzeniami technicznymi. Warto dodać, że stacja (pierwotnie parowa) zachowała oryginalne rozwiązania inżynierii kolejowej w postaci zabytkowej sieci urządzeń przekaźnikowych zabezpieczenia ruchu kolejowego wraz z sygnalizacją.

Integralnym elementem wiejskiego pejzażu są zespoły rezydencjonalno-folwarczne i folwarczne. Z dawnych rezydencji zachowały się: zabudowania folwarczne w Skarbiszowicach oraz zespół pałacowo-parkowo-folwarczny w Tułowicach. Ten ostatni jest najcenniejszym obiektem zabytkowym Gminy. Zespół usytuowany jest w południowo-wschodniej części wsi, a główny dojazd prowadzi od północnego zachodu ul. Pocztową. Na zespół pałacowo-parkowo-folwarczny w Tułowicach składają się: część rezydencjonalna z pałacem i reprezentacyjną częścią parku oraz zabudową gospodarczą, park pałacowy z zabudową młyna, nadleśnictwa i starą willą dzierżawcy fabryki porcelany, kompleks dawnego browaru i starej fabryki porcelany oraz ogród warzywny i domy mieszkalne. Najbardziej efektywnym obiektem jest oczywiście pałac, który swój reprezentacyjny charakter otrzymał po 1822 r. za czasów hrabiego Ludwika von Praschmy. Przebudowę prowadzili architekci sprowadzeni z Mediolanu. Ostateczną neorenesansową formę obiekt przyjął po przebudowie w 1871 r. przeprowadzonej z inicjatywy hrabiego Freda von Frankenberg. W tym samym czasie przeobrażeniom uległ park (o powierzchni 78 ha), którego projektantem był Maksymilian Salmann. Wzorem do naśladowania był przepiękny park krajobrazowy w Muskau. W tułowickim parku znalazły się egzotyczne okazy dendrologiczne oraz rzeka Ścinawa ze stawami, w których hodowano ryby, cieplarnie, w których uprawiano winorośle i egzotyczne owoce, a przy parkowych alejkach stały rzeźby. Park okalał mur, na którym znajdowały się gazony z różnokolorowymi kwiatami.

Dopełnieniem wiejskiego krajobrazu są oczywiście liczne budynki mieszkalno-gospodarcze. Wśród zabudowy wiejskiej wyróżnia się architektura Tułowic.

1. Tułowice

Miejscowość po raz pierwszy wzmiankowana była w 1447 r. (Thylowicz). Istniała tu wówczas parafia p.w. św. Rocha. Zdaniem językoznawców nazwa Tułowice (Tillowitz) pochodzi od nazwy osobowej Tylo (niem. Thiele). Zachowały się stanowiska archeologiczne potwierdzające obecność na tych terenach człowieka w pradziejach. Wiadomo też, że przez całe stulecia leśnych rzemieślników trudniących się produkcją miodu, drwali i wydobywających torf utrzymywały Bory Niemodlińskie. Dobra tułowickie w ciągu wieków zmieniały właścicieli. Szczegółowy opis tych zmian znajduje się w Chronik der Herrschaft Tillowitz und des Geschlechtes ihrer Besitzer, spisanej w 1885 r. przez jednego z właścicieli grafa Freda von Frankenberga. Jednym z nielicznych śladów po dawnych panach tej ziemi jest zachowana przy murze kościoła parafialnego płyta nagrobna zmarłego w 1598 r. Heinricha von Dreske, ukazująca postać brodatego rycerza w zbroi. Od XVII w. Tułowice znajdowały się w posiadaniu rodu von Zierotin – właścicieli Niemodlina. Syn zmarłego w 1708 r. Zygfryda Erdmanna, Franciszek

Ludwik von Zierotin podzielił dobra tułowickie na dwa klucze: niemodliński i tułowicki, do którego należały: Tułowice, Siedliska, Szydłów, Ligota Tułowicka, Sady, Skarbiszowice, Tułowice Małe (Przyłogi), Wydrowice i Rutki koło Ligoty. Franciszek Ludwik von Zierotin był starostą krajowym powiatu opolskiego, Prudnika, Białej Prudnickiej i Niemodlina, a w 1717 r. został szambelanem. Zmarł w 1731 r. w wieku 49 lat. Majątek podzielił między trzech synów z zastrzeżeniem, że dobra maja pozostać niepodzielne. 5 stycznia 1779 r. zmarł ostatni z rodu hrabia Michał von Zierotin. Wdowa Anna Maria von Zierotin poślubiła Johanna Nepomuka Carla Praschmę wnosząc mu w wianie Tułowice, które zamieszkiwało wówczas ok. 320 osób. Za czasów tych właściciele rozwinął się miejscowy przemysł. W 1783 r. powstała tu huta żelaza zwana Theresienhutte, a w 1813 r. w przyzaskowych stajniach urządzono fajansiarnię. W okolicach Tułowic pracowały młyny, produkowano także cegłę. W 1822 r. po śmierci Johanna Carla hrabiego von Praschma jego dobra niemodlińsko-tułowickie zostały podzielone między jego dwóch synów na klucze niemodliński i tułowicki. Ten ostatni stał się wkrótce samodzielnym państwem stanowym Herrschaft Tillowitz, w którego skład wchodziły: dobra szlacheckie Tułowice, Ligota Tułowicka, Sady, Siedliska, Skarbiszowice, Wydrowice, Szydłów, Michałowek, Małe Tułowice oraz Rutki. 1 lipca 1835 r. dobra Tułowice stały się własnością Ernsta hrabiego von Frankenberg-Ludwigsdorf. W 1886 r. Tułowice były allodialnym majątkiem, którego właścicielem był hrabia Fred von Frankenberg-Ludwigsdorf, mistrz rycerski i deputowany w powiecie. W skład dóbr tułowickich wchodziły następujące miejscowości: Sady, Ligota Tułowicka (młyn wodny i kamieniołomy), Siedliska (majątek z tartakiem), Szydłów (obręb leśny), Skarbiszowice (cegielnia) i Wydrowice (huta i młyn). Do majątku w Tułowicach należały: fabryka porcelany, browar (gorzelnia już niepracowała), fabryka maszyn (Theresienhütte w Tułowicach Małych) oraz młyn wodny leżący nieopodal pałacu, który był wówczas odrębną własnością. W 1894 r. właścicielem dóbr tułowickich był syn hrabiego Freda – Konrad von Frankenberg-Ludwigsdorf. W XIX w. gruntownie przebudowano tułowicki pałac i doprowadzono do rozkwitu wspaniały pałacowy park. Frankenbergowie byli ostatnimi właścicielami dóbr tułowickich. Pod koniec XIX w. Tułowice uzyskały połączenie kolejowe z Opolem i Nysą.

Kościół parafialny p.w. św. Rocha w Tułowicach wymieniony był w źródłach w 1447 r. Wchodził on w skład archidiecezji wrocławskiej i diecezji wrocławskiej. Obecny kościół wzniesiono w stylu neoklasycystycznym w latach 1829-1840. Parafię w Tułowicach tworzyły następujące miejscowości: Tułowice, Małe Tułowice, Ligota Tułowicka, Rutki, Wydrowice, Skarbiszowice, Szydłów, Sady, Siedliska, Michałowek oraz Prądy i Grodziec, administracyjnie podległe pod rejon urzędowy w Niemodlinie. Kościołem pomocniczym dla tułowickiego znajdował się w Prądach. Nabożeństwa odbywały się naprzemiennie w dwóch językach – polskim i niemieckim.

Osobny rozdział historii Tułowic stanowią dzieje wytwarzania w tym regionie ceramiki. Założona w 1813 r. przez Praschmę wytwórnia fajansu, przeszła w 1842 r. w ręce Ernsta von Frankenberga, który zainicjował tam produkcję czarnego fajansu delikatnego. W latach 1889-1904 r. dzierżawca fabryki Erhard Schlegelmilch rozbudował zakład i przekształcił w ma-

nufakturę porcelany. W 1904 r. fabryka porcelany została wyłączona z majątku i stała się własnością rodziny Schlegelmilch. 23 stycznia 1945 r. zakończono produkcję w Zakładach Schlegelmilcha.

Obiekty nieruchomości ujęte w ewidencji zabytków:

Obiekt	Ulica	Nr	Czas powstania	Funkcja
Budynek mieszkalny	1 Maja	2	1 ćw. XX w.	
Budynek gospodarczy	1 Maja	3	XIX/XX w.	mieszkalna
Budynek mieszkalny	1 Maja	16	2 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	1 Maja	17	XIX/XX w.	
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	1 Maja	19	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	1 Maja	19a	XIX/XX w.	
Budynek mieszkalny	Kościuszki	1	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Kościuszki	2	1 ćw. XX w.	
Kościół poewangelicki p.w. Zmartwychwstania Pańskiego	Kościuszki	10	1913-14 r.	kościół katolicki
Cmentarz przy kościele Zmartwychwstania Pańskiego	Kościuszki	10	XIX w.	
Budynek mieszkalny	Kościuszki	12	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Kościuszki	14	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Opolska	5	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Opolska	10	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalno - gospodarczy	Opolska	23	1913 r.	
„Domek ogrodnika”	Opolska	28	1880 r.	mieszkalna
„Stara willa”	Parkowa	7	kon. XIX w.	
Młyn wodny w zespole pałacowym	Parkowa	9	1763 r.	brak funkcji
Czworak	Parkowa	11	2 poł. XVIII w.	brak funkcji
Czworak	Parkowa	11	2 poł. XVIII w.	brak funkcji
Bażaniarnia	Parkowa	11	XIX w.	mieszkalne
Budynek mieszkalny	Parkowa	12	kon. XIX w.	
Nadleśnictwo Tułowice (księgowość)	Parkowa	14	1 ćw. XIX w.	
Nadleśnictwo Tułowice (administracja)	Parkowa	14a	1 ćw. XX w.	
Poczta	Pocztowa	2	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Pocztowa	5	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Pocztowa	6	1 poł. XIX w.	
Budynek mieszkalny	Pocztowa	7	kon. XIX w.	
Budynek mieszkalny	Poprzeczna	2/4	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Sawickiej	21	1 poł. XX w.	
Budynek mieszkalny	Szkolna	2	XIX/XX w.	
Budynek mieszkalny	Szkolna	4	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Szkolna	8	2 poł. XIX w.	
Budynek mieszkalny	Szkolna	10	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Szkolna	12	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Szpitalna	5	kon. XIX w.	
Krzyż kamienny	Świerczewskiego/ Sawickiej		1918 r.	
Budynek mieszkalny	Świerczewskiego	2	1897 r.	
Budynek mieszkalny	Świerczewskiego	12	1 ćw. XX w.	
Zespół fabryki „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		XIX/XX w.	brak
Portiernia w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego	2 D	1894 r.	handlowa
Budynek administracyjny w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego	2 E	1904 r.	brak

Budynek piecowni w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		1894 r.	brak
Budynek formowni w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		pocz. XX w.	brak
Remiza w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		pocz. XX w.	
Budynek mieszkalny	Zamkowa	3	2 poł. XIX w.	
Kuźnia	Zamkowa	8	pocz. XIX w.	
Budynek mieszkalny	Zamkowa	10	1871 r.	
Budynek mieszkalny	Zamkowa	11	1 poł. XX w.	
Zespół pałacowo - parkowy	Zamkowa	15	4 ćw. XIX w.	Zespół Szkół
Pałac	Zamkowa	15	1824; 1879-89 r.	Internat Zespołu Szkół
Ogrodzenie pałacu	Zamkowa	15	4 ćw. XIX w.	
Stajnia w zespole pałacowym	Zamkowa	15	1 poł. XIX w.	Zespół Szkół w Tułowicach
Park w zespole pałacowym	Zamkowa	15	2 poł. XIX w.	park w Ze- spole Szkół w Tułowicach
Pawilon myśliwski w zespole pałacowym	Zamkowa	15	kon. XIX w.	pomocnicza
Kościół parafialny p.w. św. Rocha			1829-1840 r.	
Epitafium Henryka von Dreske			pocz. XVII w.	
Cmentarz parafialny			XIX w.	
Dworzec	Poprzeczna		kon. XIX w.	
Budynek w zespole stacji kolejowej	Poprzeczna		kon. XIX w.	
Budynek dyrekcji odlewni		2/1	2 poł. XIX w.	
Budynek mieszkalny		1/16	kon. XIX w.	
Kościół filialny p.w. Matki Bożej Różańcowej			1903 r.	
Budynek mieszkalny			lata 20-30.	
Budynek przy dawnej gospodzie	Kościelna/Opolska	1	lata 20. XX w.	mieszkalna
Remiza strażacka	Kościuszki	11	1 ćw. XX w.	zakład
Ogrodzenie zespołu fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		kon. XIX w.	

Tylko osiem spośród tych zabytków jest prawnie chroniona (poprzez wpis do rejestru zabytków województwa opolskiego), a pozostałe należy chronić uwzględniając je w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz ujmując w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami.

2. Szydłów

Pierwsze wzmianki źródłowe na temat Szydłowa (Schiedlow, Goldmoor, Korngut) pochodzą z ok. 1300 r. Miejscowość znajdowała się wówczas w granicach kasztelanii niemodlińskiej, wchodzącej w skład księstwa opolskiego. Zdaniem językoznawców nazwa wsi nawiązuje do nazwy osobowej Szydło, tudzież od nazwy szydło zapożyczony z gwary łowieckiej, które oznacza rodzaj poroża byka jelenia lub kozła, w którym to porożu znajduje się przynajmniej jedna, niebezpieczna dla innych osobników tyka pozbawiona odnóg. Od zarania dziejów, ze względu na specyficzne położenie miejscowości wśród borów Puszczy Śląskiej (dziś jej pozostałość – Bory Niemodlińskie), mieszkańcy eksploatowali okoliczne lasy. Z czasem zaczęto również korzystać z gliniastych gleb, pokła-

dów torfu i wapna oraz różnego typu drzewostanu. W 1783 r. wieś liczyła 86 mieszkańców, 17 gospodarstw tzw. zagrodników oraz 3 gospodarstwa wolnych chłopów. Dynamiczny rozwój miejscowości nastąpił w XIX w., z powodu rozpoczęcia na dużą skalę eksploatacji pokładów torfu oraz budowy linii kolejowej relacji Opole - Nysa oraz Szydłów - Lipowa Śląska (1887 r.) i usytuowanie węzłowej stacji w Szydłowie w miejscu jej obecnego położenia.

W 1913 r. w Szydłowie wzniesiono w stylu barokowym kościół p.w. św. Józefa, oblubieńca Najświętszej Marii Panny (wcześniej mieszkańcy uczęszczali do świątyni w Prądach). Materiały budowlane tj. cegły i dachówki pochodziły z miejscowej cegielni, natomiast bazaltowy kamień na podmurówkę rolnicy przywozili z Rutek. Według miejscowych przekazów, pierwsze nabożeństwa odprawiano już w trakcie budowy, pośród na-

stroszonych rusztowaniami surowych murów. Konsekracja szydlowskiej świątyni miała miejsce w niedzielę, 27 lipca 1913 r. W roku następnym prace budowlane zakończono, stąd w źródłach jako datę ukończenia budowy przyjmuje się rok 1914. We wsi stała również kapliczka, którą według legendy ufundowała cesarzowa Maria Teresa. W kapliczce umieszczona była cenna XVI –wieczna drewniana figura św. Marii Magdaleny unoszącej naczynie liturgiczne.

W 1936 r. w miejscowości znajdowały się: 2 gospody (w tym jedna w budynku dworca kolejowego), 3 rzeźnie, 3 sklepy z towarami kolonialnymi, 2 piekarnie, punkt sprzedaży węgla i nawozów sztucznych, stolarnię, zakład szewski, zakład krawiecki oraz zakład naprawy urządzeń mechanicznych. W 1939 r. wieś liczyła 921 mieszkańców zamieszkujących 100 domostw.

W Szydłowie do połowy lat 30. XX w. funkcjonował parowy tartak „Isamühle”. W końcu XIX w. rozpoczęto kopanie złóż torfu z obszaru bagien (niem. Torfwald) usytuowanych na północ od kolejowej stacji Szydłów. Do 1925 r. wyeksploatowano ok. 200 ha torfowisk. Przełomem w dziedzinie wykorzystywania ilastych gleb zasobnych w surowiec do produkcji cegły, było wybudowanie w 1910 r. nowoczesnego zakładu ceramicznego (Thaler’s Tonwerke Schiedlow) przez Hermanna Thalera – szydlówianina z urodzenia, który posiadał duże zakłady w Lewinie Brzeskim. Na początku swego funkcjonowania zakład specjalizował się w produkcji dachówek, lecz z latami produkcję wielokrotnie przystosowywano do zmieniających się potrzeb ówczesnego rynku, rozszerzając wachlarz produktów. Dziś cegielnia znajduje się w rękach prywatnych a produkcja wyrobów ceramicznych wciąż trwa tak jak przed laty, zachowując swego rodzaju ciągłość tradycji wyrobu cegły w tej okolicy.

Obiekty nieruchomości ujęte w ewidencji zabytków:

Obiekt	Ulica	Nr	Czas powstania	Obecna funkcja
Budynek mieszkalny	Kościelna	15	1933 r.	
Gospoda	Kościelna/Opolska	1	1856 r.	mieszkalna
Kościół filialny p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP	Kościelna		1913-14 r.	
Budynek mieszkalny	Kwiatowa	5	1930 r.	
Budynek mieszkalno - gospodarczy	Opolska	3	kon. XIX w.	brak
Piekarnia	Opolska	5	1 ćw. XX w.	mieszkalna
Budynek mieszkalny	Opolska	23	XIX/XX w.	brak
Budynek mieszkalny	Opolska	25	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	Opolska	39	1873 r.	
Cegielnia			XIX/XX w.	
Dworzec kolejowy	Kolejowa	1	ok. 1880-1890 r.	
Budynek w zespole stacji kolejowej	Kolejowa	1	4 ćw. XIX w.	
Budynek w zespole stacji kolejowej	Kolejowa	1	4 ćw. XIX w.	brak
Parowozownia w zespole stacji kolejowej	Kolejowa	1	4 ćw. XIX w.	brak
Kapliczka			1 poł. XIX w.	
Budynek przy dawnej gospodzie	Kościelna/Opolska	1	lata 20. XX w.	mieszkalna
Budynek mieszkalny	przy cegielni		lata 20-30. XX	łaźnia
Budynek mieszkalny	przy cegielni		pocz. XX w.	
Budynek mieszkalny	przy cegielni		pocz. XX w.	
Zespół budynków gajówki Dębowiec	w obrębie Leśnictwa Dębowiec (Ochodze), przy drodze opolskiej		stodoły - XIX w., budynek mieszkalny z towarzyszącym budynkiem gospodarczym - 1906 r.	budynki gospodarcze

Spośród tych zabytków tylko zespół obiektów stacji kolejowej jest prawnie chroniony (poprzez wpis do rejestru zabytków województwa opolskiego), a pozostałe należy chronić uwzględniając je w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz ujmując w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami.

3. Goszczowice

Pierwsze wzmianki źródłowe na temat Goszczowic (Goschtiz, Guschwitz, Buchengrund, Goszczyce) pochodzą z ok. 1300 r. Miejscowość znajdowała się wówczas w granicach kasztelanii niemodlińskiej, wchodzącej w skład księstwa opolskiego. Zdaniem językoznawców nazwa wsi pochodzi od staropolskiego imienia Gost(a), skróconego od Gościława lub Gościmira. Pierwotnie były to Gościce, a pod wpływem niem. Guschwitz pojawił się wariant potoczny Guświce. Obowiązująca od 1936 r. nazwa Buchengrund oznaczająca „miejsce, na którym rosną buki” nie nawiązywała do nazwy pierwotnej.

Miejscowość należała do państwa stanowego Niemodlin (Herrschaft Falkenberg), a z Tułowicami łączyła ją sąsiedztwo i las podlegający Nadleśnictwu w Tułowicach. W 1885 r. część gruntów Goszczowic – przeważnie las – została przekazana na potrzeby poligonu wojskowego w Łambinowicach. Na początku XX w. we wsi zajmującej powierzchnię 460 ha mieszkało 510 mieszkańców, którzy zamieszkiwali 85 domów. Prawie

wszyscy mieszkańcy byli wyznania katolickiego. We wsi funkcjonowała trzyklasowa szkoła katolicka (wzniesiona w 1885 r.) oraz przedszkole. Były tu też 3 zajazdy i 2 sklepy. Swoje usługi proponowali: krawiec, szewc, handlarz końmi oraz wytwórca koszyków.

W 1903 r. wzniesiono kościół filialny p.w. Matki Bożej Różańcowej. Goszczowice należały wówczas do parafii Przechód, a w latach 1930 - 1945 do nieistniejącej już parafii w Kluczniku. W 1945 r. wieś przyłączono do parafii w Tułowicach. Ostatni generalny remont kościoła został przeprowadzony w 2002 r. Wokół kościoła położono chodnik z płyt betonowych, zaś przed kościołem wykonano podjazd, głównie dla osób niepełnosprawnych. Warto nadmienić, iż nieco wcześniej kościół ten otrzymał nowe żyrandole i okna z witrażami: św. Rocha, św. Anny, Matki Bożej Lourdzkiej, Matki Bożej Fatimskiej, św. Rodziny i św. Floriana. Pod chórem zamontowano witraże z liliami. Obok kościoła znajduje się budynek katechetyczny (salka), zbudowany w latach 1986 - 1987.

Za wsią, w kierunku Łambinowic, znajduje się zabytkowy cmentarz katolicki z 1900 r.

Obiekty nieruchomości ujęte w ewidencji zabytków:

Obiekt	Nr	Czas powstania
Kościół p.w. Matki Bożej Różańcowej w Goszczowicach		1903 r.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	1	1899 r.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	2	XIX/XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	3	1921 r.
Stodoła	5	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	6	1930 r.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	8	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	12	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	13	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	15	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	16	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	19	1 ćw. XX w.
Zabudowa gospodarcza	21	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	23	XIX/XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	27	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	28	1 ćw. XX w.
Stodoła	28	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	29	1 ćw. XX w.
Zabudowa gospodarcza	29	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	30	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	31	XIX/XX w.
Budynek mieszkalny	32	pocz. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	33	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	35	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	37	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	38	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	39	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	41	1896 r.
Budynek mieszkalny	42	pocz. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	45	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	46	XIX/XX w.
Budynek mieszkalny	47	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	48	1 ćw. XX w.
Rogatka	49a	kon. XIX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	50	1 ćw. XX w.

Budynek mieszkalno - gospodarczy	51	1932 r.
Budynek mieszkalny	52	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	53	XIX/XX w.
Budynek mieszkalny	54	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	55	1912 r.
Budynek mieszkalny	56	1924 r.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	57	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	58	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	60	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	61	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	62	1928 r.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	63	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	64	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	34	XIX/XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	66	1 poł. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	67	1906 r.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	69	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	71	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	73	1 ćw. XX w.
Stodoła	73	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	75	1 poł. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	77	kon. XIX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	79	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	81	1 ćw. XX w.
Stodoła	81	1 poł. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	83	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	85	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	87	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	89	1 ćw. XX w.
Stodoła	89	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny	91	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalno - gospodarczy	93	1 ćw. XX w.
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	95	1 ćw. XX w.

Żaden z wymienionych w powyższej tabeli zabytków nie jest prawnie chroniony poprzez wpis do rejestru zabytków województwa opolskiego.

4. Skarbiszowice

Pierwsze wzmianki źródłowe na temat Skarbiszowic (Sybeticz, Seifersdorffz, polnisch Sczebrachtchuez, Seifersdorf, Sczebrachcice) pochodzą z ok. 1300 r. Zdaniem językoznawców pierwotna nazwa miejscowości brzmiała Sybocice lub Zybovice; niemiecka nazwa osobowa Sieboth (Sigibodo Gott) przyjęta została od polszczyzny jako Zybot z rodzimym przyrostkiem -ice.

W średniowieczu miejscowość była dobrem rycerskim. Być może jej właścicielem był rycerz, od którego imienia miejscowość przyjęła nazwę. W 2 połowie XVI w. miejscowość należała do Heinricha von Dreske zmarłego w 1598 r. właściciela Tułowic i Skarbiszowic. W 1693 r. pan dóbr niemodlińskich hrabia Zygfryd Erdmann von Zierotin nabył liczące 6 zagrodi 18 chałupników Skarbiszowice płacąc 7500 talarów. Syn zmarłego w 1708 r. Zygfryda Erdmanna, Franciszek Ludwik von Zierotin podzielił dobra tułowickie na dwa klucze: niemodliński i tułowicki, do którego należały: Tułowice, Siedliska, Szydłów, Ligota Tułowicka, Sady, Skarbiszowice, Tułowice Małe (Przyłogi), Wydrowice i Rutki koło Ligoty. Pod koniec XVIII w. we wsi zajmującej powierzchnię 426 ha znajdowało się 66 do-

mów, a zamieszkiwało ją 472 mieszkańców. We wsi funkcjonowała dwuklasowa szkoła katolicka. Katolicy i ewangelicy uczęszczali do kościołów w Tułowicach, a w Skarbiszowicach znajdował się jedynie kapliczka. W 1824 r. wieś wraz z kilkoma okolicznymi miejscowościami weszła w skład nowo powstałego państewka stanowego Tułowice, którego właścicielem został hrabia Ludwig von Praschma. W 1835 r. Skarbiszowice wraz z okolicznymi folwarkami za sumę 235400 talarów nabył Ernst von Falkenberg-Ludwigsdorf. W latach 30. XIX w. we wsi stało 55 domów, w których mieszkało 325 mieszkańców, w tym 37 ewangelików, którzy uczęszczali na msze św. do kościoła w Niemodlinie, a katolicy – do kościoła w Tułowicach. We wsi funkcjonowała jednoklasowa szkoła katolicka (1818 r.), cegielnia, wiatrak oraz odkrywka darniowej rudy żelaza. Hodowano 640 owiec merynosów i 190 sztuk bydła. We wsi była też gospoda oraz 6 warsztatów rzemieślniczych. Katolicy uczęszczali na msze św. do kościoła w Prądach.

Na początku lat 80. XIX w. właścicielem majątku w Skarbiszowicach był hrabia Fred von Falkenberg-Ludwigsdorf, a dzierżawcą niejaki Hopffe, który jednocześnie dzierżawił pobliskie Wydrowice. Powierzchnia

majątku liczyła 207 ha, z tego 173 ha gruntów ornych, 18 ha łąk, 5 ha lasu wyrębowego, 4 ha wody i 7 ha podwórza gospodarczego z przyległościami. Renta gruntowa wynosiła 3135 marek. W majątku hodowano 10 koni i 72 sztuki bydła (w tym 3 krowy). Pracowała też cegielnia. W połowie lat 90. XIX w. właścicielem majątku w Skarbiszowicach był Konrad baron Schellendorf, a dzierżawcą niejaki Braultitz. Powierzchnia majątku liczyła 546 ha, z czego grunty orne zajmowały 157 ha. Renta gruntowa wynosiła 4413 marek. W dalszym ciągu pracowała cegielnia. Na początku XX w. hrabia Konrad zaprzestał dzierżawienia majątku i ustanowił nadzorcę. Pierwszym był niejaki Kabitz, a po nim Ziffer, który pełnił tę funkcję do czasu parcelacji majątku w 1931 r. W 1 połowie XX w. Skarbiszowice były wioską robotniczą i chłopską zamieszkała przez 472 mieszkańców. We wsi funkcjonowała dwuklasowa szkoła wyposażona w małe boisko oraz 2 sklepy,

oberża, piekarnia i kuźnia. Około 1940 r. powstało również przedszkole. Nie pracowały już cegielnia i wiatrak. We wsi był również cmentarz i kapliczka.

We wsi zachował się zespół folwarczny położony ok. 500 m na pd. - zach. od zabudowań wsi, po południowej stronie drogi z Tułowic. Prawdopodobnie najstarsza siedziba właścicieli Skarbiszowic sięga korzeniami XIII w. Następnie średniowieczną siedzibę przebudowano w 2 połowie XVI w. na dwór. Ponownej przebudowy dworu dokonano w 1 połowie XVII w. oraz częściowo w XIX w. Dwór wzniesiono na planie prostokąta o wymiarach 25 x 8 m, był to budynek parterowy, wysoko podpiwniczony, murowany z kamienia polnego łamanego do wysokości piwnic, powyżej ceglany, sklepione kolebkowo piwnice zajmowały całą szerokość budynku. Budowla przykryta była dachem dwuspadowym krytym łuplinem, a w elewacji tylnej znajdowały się wąskie okna oraz ślady dekoracji sgrafitowej.

Obiekty nieruchomości ujęte w ewidencji zabytków:

Obiekt	Nr	Czas powstania	Funkcja
Zabudowania folwarczne		1 poł. XIX w.	
Budynek mieszkalny i obora w zespole folwarcznym	16	1 poł. XIX w.	
Czworak w zespole folwarcznym	20	1 poł. XIX w.	mieszkalno-gospodarcza
Wozownia w zespole folwarcznym		1 poł. XIX w.	
Budynek mieszkalny	7	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	17	1886 r.	
Stodoła	17	4 ćw. XIX w.	brak
Budynek mieszkalny	19	1 ćw. XX w.	brak
Budynek mieszkalno - gospodarczy	21	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	23	2 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	41	1931 r.	
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	46	2 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalno - gospodarczy	47	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	48	XIX/XX w.	
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	51	1916 r.	
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	52	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalno - gospodarczy	52a	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	62	1934 r.	
Leśnictwo święty Hubert	65	XIX/XX w.	siedziba Nadleśnictwa
Budynek mieszkalny	66	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	67	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	70	1920 r.	
Cegielnia	5	pocz. XX w.	brak
Kapliczka		1 poł. XIX w.	

Spośród tych zabytków tylko zespół folwarczny jest już prawnie chroniony (poprzez wpis do rejestru zabytków województwa opolskiego), pozostałe należy chronić uwzględniając w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz ujmując Gminnym Programem Opieki nad Zabytkami.

1. Ligota Tułowicka

Pierwsze wzmianki źródłowe na temat Ligoty Tułowickiej (Elgotha, Ligotha, Ellguth, Ellgut Falkenberg, Ellguth-Tillowitz, Steinaugrund) pochodzą z ok. 1376 r. Zdaniem etymologów, nazwa miejscowości pochodzi od staropolskiego wyrazu lgota, co oznaczało osadę

zwolnioną na pewien czas od chwili założenia z płacenia czynszów i danin.

Miejscowość położona nad Ścinawą Niemodlińską. W 1595 r. wdowa po zmarłym cztery lata wcześniej Baltazarze von Pückler nabyła za sumę 15500 talarów Ligotę Tułowicką, a w 1604 r. Tułowice. Wieś należała do majątku Tułowice. Dobra szlacheckie two-

rzyły dominium o powierzchni ponad 5700 ha, z czego 4900 ha zajmował las. Na terenach dóbr znajdowały się kamieniołomy bazaltu, kopalnia gliny ceramicznej oraz młyn wodny. Dzieci uczęszczały do powstałej w 1803 r. trzyklasowej szkoły katolickiej w Tułowicach, a katolicy do tułowickiego kościoła parafialnego w Tułowicach.

Od XVI w. we wsi znane są tradycje młynarskie. W początkach XVIII w. młyn w Ligocie Tułowickiej obok trzech innych okolicznych młynów połączony był z tartakiem co przynosiło właścicielom dodatkowe dochody. Zachowany do dziś budynek dawnego młyna pochodzi z połowy XIX w. Usytuowany jest on na pn. krańcu wsi,

nieopodal mostu na Ścinawie Niemodlińskiej, nad wąskim, wyschniętym kanałem. Prawdopodobnie początkowo młyn był napędzany przez pionowe koło młyńskie. W późniejszym czasie – być może na przełomie XIX/XX w. – zastąpiono je poziomą turbiną. Być może młyn ten przestał pełnić swoją funkcję w latach 30. XX w. Około 1850 r. w zachodniej części wsi, nad dopływem Ścinawy Niemodlińskiej, blisko drogi wojewódzkiej nr 405 wzniesiono młyn zbożowy. Budynek młyna wzniesiono w technologii tradycyjnej, a jego surowa architektura podporządkowana był funkcji. Prawdopodobnie młyn ten nie był już użytkowany już od początków XX w. W 1966 r. obiekt wpisano do rejestru zabytków.

Obiekty nieruchomości ujęte w ewidencji zabytków:

Obiekt	Nr	Czas powstania	Funkcja
Budynek mieszkalny	1	1929 r.	
Młyn wodny	21	XIX w.	mieszkalno-gospodarcza
Budynek mieszkalny	24	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	26	1900 r.	
Budynek mieszkalny	29	1925 r.	
Budynek mieszkalny	31	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalno - gospodarczy	32	1903 r.	
Budynek mieszkalny	33	1901 r.	
Budynek mieszkalno - gospodarczy	35	XIX/XX w.	
Budynek mieszkalny	36	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	37	1 ćw. XX w.	
Budynek mieszkalny	42	XIX/XX w.	
Kapliczka		XIX w.	

Pośród tych zabytków tylko dom nr 21 (dawny młyn wodny) jest prawnie chroniony (wpis do rejestru zabytków województwa opolskiego) pozostałe należy chronić uwzględniając w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz ujmując w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami.

IV. Ochrona Zabytków w Gminie Tułowice – stan prawny

1. Rejestr Zabytków

Obiekty, zespoły i założenia urbanistyczne wpisane do rejestru zabytków objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej wynikającymi z ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568). Sposób i tryb wydawania pozwoleń na prace w zabytku reguluje rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. z 2004 r. Nr 150, poz. 1579). Wszelkie prace w obiekcie wpisanym do rejestru zabytków wymagają pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Rejestr zabytków nieruchomości obejmuje 11 decyzji o wpisie do rejestru zabytków (załącznik nr 1), w tym:

- kościoły – 0,
- kaplice – 0,

- cmentarze – 0,
- pałace i dwory – 1,
- zabudowa folwarczna – 1,
- parki – 1,
- aleje – 0,
- architektura przemysłowa – 3,
- zabudowa gospodarcza – 2,
- zabudowa mieszkaniowa – 2.

Zabytki te podlegają pełnej ochronie konserwatorskiej, co oznacza, że wszelkie prace przy nich (oraz badania naukowe) wymagają uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków. Indywidualny wpis do rejestru rodzi szereg skutków prawnych, m.in. ulg podatkowych. Między innymi jest on również warunkiem koniecznym do ubiegania się o pomoc finansową na konserwację zabytku ze środków publicznych.

Warto dodać, że szczególną formą wpisu do rejestru jest wpis zespołowy, obszarowy. Dotyczy zwłaszcza średniowiecznych zespołów miejskich w granicach murów obronnych, szczególnie cennych osiedli, cennych zespołów ruralistycznych, zespołów pałacowo - parkowo-folwarcznych, czy też zespołów architektury przemysłowej. Wymagane jest pozwolenie na prace wojewódzkiego konserwatora zabytków w stosunku do zmian zewnętrznych budynków w bryle i w elewa-

cji. Wpis chroni rozplanowanie historyczne, układ ulic i budynków oraz ich wygląd zewnętrzny.

Za szczególnie cenne zespoły z terenu Gminy Tułowice uznano:

- zespół pałacowo – parkowo – folwarczny w Tułowicach,
- zespół obiektów stacji kolejowej w Szydłowie.

Rejestr zabytków ruchomych obejmuje 4 obiekty zabytkowe ruchome, w tym kolekcję porcelany i wyrobów porcelitowych z wzorcowni Fabryki Porcelitu (załącznik nr 2).

Do rejestru zabytków nie został wpisany żaden zabytek archeologiczny z terenu Gminy Tułowice.

Obecnie dla Gminy Tułowice sporządzono na zlecenie Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków 13 kart dla zabytków ruchomych oraz 24 karty ewidencyjne zabytków architektury i budownictwa (tzw. karty białe) dla następujących obiektów:

1. Ligota Tułowicka – zbożowy młyn wodny,
2. Ligota Tułowicka – młyn wodny, obecnie budynek mieszkalno – gospodarczy nr 21,
3. Skarbiszowice – zespół folwarczny,
4. Szydłów – zespół stacji kolejowej,
5. Szydłów – dworzec kolejowy,
6. Szydłów – nastawnia kolejowa,
7. Szydłów – parowozownia,
8. Tułowice – założenia pałacowo–parkowo–folwarczne,
9. Tułowice – pałac,
10. Tułowice – dwójak, obecnie dom,
11. Tułowice – zespół nadleśnictwa,
12. Tułowice – stróżówka,
13. Tułowice – zespół dawnej fabryki porcelany i porcelitu, ul. Świerczewskiego,
14. Tułowice – budynek administracyjny w zespole dawnej fabryki,
15. Tułowice – budynek portierni w zespole dawnej fabryki,
16. Tułowice – budynek piecowni w zespole dawnej fabryki,
17. Tułowice – blok zabudowy produkcyjno – magazynowej w zespole dawnej fabryki,
18. Tułowice – budynek warsztatu mechanicznego i kuźni w zespole dawnej fabryki,
19. Tułowice – budynek formowni i odlewni w zespole dawnej fabryki,
20. Tułowice – remiza zakładowej straży pożarnej w zespole dawnej fabryki,
21. Tułowice – dawny młyn wodny – zespół, ul. parkowa 9 - 11,
22. Tułowice – budynek produkcyjno – mieszkalny, ul. Parkowa 9,
23. Tułowice – dawna bażanciarnia, budynek mieszkalny, ul. Parkowa 11,
24. Tułowice – maszyny i urządzenia młyńskie, ul. Szkolna 11.

Docelowo wszystkie obiekty wpisane do rejestru zabytków powinny posiadać swoją kartę ewidencyjną zabytków architektury i budownictwa.

W archiwum zakładowym Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Opolu znajdują się również trzy karty cmentarza:

1. Karta cmentarza w Szydłowie (z 2 poł. XIX w.)
2. Karta cmentarza w Tułowicach (przy kościele ewangelickim)

3. Karta cmentarza w Tułowicach (cmentarz parafialny założony ok. 1829 r.)

2. Gminna Ewidencja Zabytków

Zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy.

Ewidencją zostają objęte zespoły i obiekty o istotnych, lokalnych walorach historycznych, kulturowych i krajoznawczych. Obowiązek prowadzenia gminnej ewidencji zabytków nieruchomości spoczywa na wójcie (burmistrzu, prezydencie) gminy (art. 22 pkt 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami). Gminna ewidencja zabytków ma formę zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy, objętych równocześnie wojewódzką ewidencją zabytków prowadzoną przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Gminna ewidencja nie jest dokumentem zamkniętym; winna być uzupełniana, aktualizowana i weryfikowana.

W 2007 r. została opracowana Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Tułowice, zawierająca obiekty, w tym również i te nieujęte w ewidencji i rejestrze wojewódzkim.

2.2. Gminna Ewidencja Zabytków – zabytki nieruchome

Gminna Ewidencja Zabytków Gminy Tułowice zawiera również obiekty prawnie chronione poprzez wpis do Rejestru Zabytków Województwa Opolskiego.

Z Gminy Tułowice ewidencją objęto 191 obiektów. Gminna Ewidencja Zabytków – w formie kart adresowych (również w wersji elektronicznej) przechowywana jest w Urzędzie Gminy Tułowice (załącznik nr 4).

Za kryteria decydujące o wpisie obiektu do ewidencji przyjęto:

- czas powstania – nie później niż lata 50 XX w.,
- stopień zachowania walorów zabytkowych,
- funkcja obiektu i wpływ jego formy na ogólny charakter zabudowy miejscowości,
- wartość historyczna i artystyczna.

2.3. Gminna Ewidencja Zabytków – zabytki archeologiczne

W Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Tułowice ujęto 24 stanowiska archeologiczne odkryte w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w ramach programu badawczego Archeologiczne Zdjęcie Polski (załącznik nr 3). Żadne ze stanowisk nie jest wpisane do rejestru zabytków (załącznik nr 3). Ewidencja obejmuje takie zabytki archeologiczne jak:

- grodziska – 2,
- kurhan – 1,
- osady produkcyjne – 1.

Ochrona archeologicznego dziedzictwa kulturowego może przybierać różne formy. Jak już wcześniej określono istnieją cztery ustawowe formy ochrony zabytków. Pierwszą i najważniejszą z nich jest wpis do rejestru zabytków. Niestety, na terenie województwa opolskiego wpisano do rejestru 1155 stanowisk, tj. około 10% wszystkich znanych stanowisk. Kolejne

formy ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym archeologicznego, nie obejmują jak dotąd na terenie województwa opolskiego stanowisk archeologicznych. Bowiern żadne stanowisko nie zostało uznane za pomnik historii, ani nie utworzono parku kulturowego. Czwarta forma – miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego – jest szeroko wykorzystywana przez archeologiczne służby konserwatorskie jako ważny instrument ochrony zabytków. Informacje te zawarte w planach zagospodarowania przestrzennego gmin powodują, że wszystkie znane stanowiska ujęte w wojewódzkiej ewidencji archeologicznej mogą być dokładniej chronione już na etapie projektowania inwestycji.

3. System ochrony krajobrazu kulturowego gminy w dokumentach prawa miejscowego

Ustalenia zawarte w miejscowych planach zagospodarowania, jako jedna z form ochrony zabytków, są podstawą do prawnych działań w tym kierunku. Zgodnie z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. w planach należy uwzględnić zapisy krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami (art. 18 ust. 1). W planie bierze się pod uwagę zasięg stref ochrony konserwatorskiej wyznaczonych zgodnie z jednolitą metodą ustalania obszarów pod ochronę konserwatorską opracowaną w 1990 r. przez Zespół Ekspertów Międzynarodowej Komisji d/s Rewaloryzacji Miast i Zespołów Staromiejskich. Wyróżnia się następujące strefy ochrony konserwatorskiej:

„A” – strefa pełnej ochrony, do bezwzględnego zachowania, obejmująca obszary o dobrej zachowanej historycznej strukturze przestrzennej.

„B” – strefa obejmująca obszar podlegający rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów rozplanowania oraz charakteru i skali zabudowy.

„K” – strefa ochrony krajobrazu związanego z zespołem zabytkowym.

„W” – strefa ochrony archeologicznej.

„E” – strefa ochrony ekspozycji, głównie przez wyznaczanie terenów wyłączonych spod zabudowy.

„OW” – strefa obserwacji archeologicznych.

Gmina Tułowice posiada miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (uchwała Nr X/80/03 z dnia 23 października 2003 r. z późn. zm.). Zawiera on ustalenia planu i rysunki planu stanowiące załączniki nr 1 i nr 2 w skali 1:10000 wraz z rysunkami obejmującymi wsie: Goszczowice, Ligota Tułowicka, Skarbiszowice, Tułowice, Szydłów stanowiącymi odpowiednio załączniki nr 3, 4, 5, 6 i 7. Rozdział VIII niniejszej uchwały zawiera zasady ochrony wartości kulturowych. Ochroną prawną w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ujęto następujące obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa opolskiego oraz ujęte w ewidencji PSOZ UW Opole:

Miejscowość	Obiekt zabytkowy	Numer rejestru/ewidencja
Ligota Tułowicka	młyn wodny	1653/66
Skarbiszowice	dwór, ob. dom nr 30/32	1016/65
Skarbiszowice	zabudowa folwarczna	1661/66
Tułowice	kościół parafialny pw. św. Rocha	ewidencja
Tułowice	kaplica cmentarna	ewidencja
Tułowice	ogrodzenie przy kaplicy cmentarnej	ewidencja

Tułowice	zespół pałacowy z zabudowaniami – pałac, d. młyn wodny, czworak	1018/65
Tułowice	stajnia pałacowa	ewidencja
Tułowice	Park krajobrazowy	108/84
Tułowice	budynek fabryczny (Zakłady Porcelitu)	ewidencja
Tułowice	portiernia fabryki	ewidencja
Tułowice	ogrodzenie fabryki	ewidencja
Tułowice	willa dzierż. fabryki tzw. „Stara Willa” d. szpital dziecięcy	02/2001
Tułowice	dom mieszkalny (Dyrekcja Odlewni Żeliwa)	ewidencja
Tułowice	dom mieszkalny róg Kościuszki, 1 Maja	ewidencja
Tułowice	Dom mieszkalny ul. Pocztowa 6	1662/66
Tułowice	Dom mieszkalny ul. Pocztowa 7	ewidencja
Tułowice	budynek administracyjny w zespole fabryki porcelany „RS Tillowitz” ul. Świerczewskiego 2E	2374/97
Tułowice	dom mieszkalny ul. Szkolna 8	ewidencja
Tułowice	dom mieszkalny ul. Zamkowa 3	ewidencja

Ochroną objęto również następujące stanowiska archeologiczne:

Miejscowość	Lokalizacja	Typ stanowiska
Goszczowice	dz. gr. nr 76	osada
Goszczowice	dz. gr. nr 72	kurhan
Ligota Tułowicka	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Ligota Tułowicka	„	punkt osadniczy
Ligota Tułowicka	„	grodzisko
Ligota Tułowicka	„	śląd osadnictwa
Ligota Tułowicka	„	śląd osadnictwa
Tułowice	położone ok. 1500 m na ptn.-wsch. od kościoła, ok. 1000 m na pół. wsch. od stacji kolejowej	punkt osadniczy
Tułowice	położone pomiędzy torami a drogą, ok. 500 m na pół.- wsch. od mostu kolejowego gr. nr 297	obozowisko
Skarbiszowice	położone przy zachodnim wylocie wsi, na południe od kapliczki, przy rozwidleniu dróg, na zabudowanym obecnie terenie.	grodzisko
Skarbiszowice	brak lokalizacji	śląd osadnictwa
Skarbiszowice	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Tułowice	położone na zachód od torów kolejowych, ok. 200 m na północ od mostu kolejowego dz. gr. nr 269,270	punkt osadniczy
Tułowice	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Tułowice	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Tułowice	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Ligota Tułowicka	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Ligota Tułowicka	brak lokalizacji	śląd osadniczy
Ligota Tułowicka	dz. gr. nr 339/2, 340, 352	punkt osadniczy, osada
Ligota Tułowicka	dz. gr. nr 389	punkt osadniczy
Skarbiszowice	brak lokalizacji	punkt osadniczy
Skarbiszowice	brak lokalizacji	śląd osadniczy

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Tułowice uwzględnione zostały zagadnienia i wytyczne konserwatorskie zawarte w nieobowiązującej już ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48 z późn. zm.). Postuluje się aby przy najbliższej aktualizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tułowice wyznaczyć dla każdej miejscowości podane wyżej strefy ochrony konserwatorskiej. Zaznacza się jednak, że dokładne wyznaczenie stref ochrony nie jest możliwe wyłącznie w oparciu o analizę stanu istniejącego. Niezbędna jest jego szczegółowa konfrontacja ze źródłami historycznymi. Ważne jest również aby podczas aktualizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tułowice uwzględnić kwestie dotyczące ochrony zabytków wynikające z ustawy z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. Art 18 ust 1 obowiązującej obecnie ustawy wprowadza obowiązek uwzględniania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w bardzo szerokim i kompleksowym zakresie. Warto przy tym pamiętać, że ustalenia ochrony zabytków zawarte w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego nabrały szczególnego znaczenia z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717).

V. Założenia programowe

1. Główne cele polityki gminnej związane z ochroną zabytków

Spośród zewidencjonowanych obiektów najwięcej stanowi własność prywatną. Obejmuje ona łącznie 77 % zabytkowych zasobów Gminy. W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że jest to własność rozproszona. W większości są to osoby fizyczne, do których należą głównie domy mieszkalne oraz zabudowania gospodarczo-mieszkalne. Własność państwową stanowi 2,6% zasobu, a 4,2% to zabytki o nieustalonej formie własności. Własność wyznaniową stanowi 4,7 % zabytkowych zasobów Gminy. Własność tę reprezentują kościoły: rzymskokatolickie i ewangelicki. Należą do niej wszystkie kościoły, plebanie i część kapliczek.

Własność komunalną Gminy stanowi jedynie 6,3 % zasobów zabytkowych. Są to przede wszystkim budynki mieszkalne (ul. Sawickiej 21, ul. Szkolna 10, ul. Świerczewskiego 2 i 12), zespół pałacowo-parkowy (ul. Zamkowa 15: pałac, park, ogrodzenie pałacu, stajnia i pawilon myśliwski) oraz budynek mieszkalny w Tułowicach Małych (nr 1/16). Wśród obiektów należących do tej formy własności przeważają kamienice miejskie.

Główne cele polityki gminnej związanej z ochroną zabytków to:

- planowanie i konsekwentne realizowanie działań samorządowych w zakresie ochrony zabytków,
- racjonalne wykorzystanie gminnych funduszy na prace ratownicze, konserwatorskie i dokumentacyjne,
- uznanie znaczenia dziedzictwa kulturowego w rozwoju Gminy,
- powiązanie zadań służących ochronie wartości kulturowych ze strategią rozwoju gospodarczego oraz polityką przestrzenną Gminy,

- integracja ochrony dziedzictwa kulturowego (krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego), przyrodniczego i krajobrazu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (dziedzictwo kulturowe obejmujące dobra kultury i natury – Word Cultural Heritage),

- wspieranie projektów związanych z opieką nad zabytkami i zagospodarowaniem obiektów zabytkowych,

- powstrzymanie degradacji zagrożonych obiektów zabytkowych i obszarów oraz podjęcie działań w celu poprawy stanu ich zachowania,

- wspieranie starań właścicieli zabytkowych obiektów sakralnych o ich właściwe zabezpieczenie.

2. Realizacja i finansowanie przez gminę zadań z zakresu ochrony zabytków

Zgodnie z przywoływaną już wielokrotnie ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, główny obowiązek dbania o stan zabytków, a tym samym ponoszenia nakładów na prace konserwatorskie, spoczywa na właścicielach i użytkownikach obiektów zabytkowych. Na każdym właścicielu i posiadaczu zabytku spoczywają obowiązki, określone w art. 5 powyższej ustawy, wynikające z zasad sprawowania opieki nad zabytkami. W art. 28 wskazano również dodatkowe obowiązki właścicieli i posiadaczy zabytków wpisanych do rejestru zabytków. Na mocy art. 29 ust. 1 na wszystkich właścicielach i posiadaczach zabytków oraz przedmiotów o cechach zabytkowych spoczywa obowiązek udostępniania ich organom ochrony zabytków w celu przeprowadzenia badań. W ustawie z 2003 r. utrzymano także obowiązującą dotychczas zasadę, że obowiązek utrzymania zabytku we właściwym stanie, co wiąże się m.in. z prowadzeniem i finansowaniem przy nim prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych, spoczywa na jego posiadaczu, który dysponuje tytułem prawnym do zabytku. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego prowadzenie i finansowanie wspomnianych prac i robót jest zadaniem własnym (art. 71 ust. 2).

W opracowywanym okresie 2008-2012 władze Gminy nie przewidują wprowadzenia do budżetu Gminy konkretnych zadań z zakresu ochrony zabytków. Przewiduje się natomiast dofinansowanie zabezpieczeń zabytkowych świątyń przed włamaniami i kradzieżami. Dofinansowanie zostanie udzielone na wniosek właścicieli w trybie uchwały Rady Gminy.

Przy sprzedaży obiektów zabytkowych należących do gminy stosuje się dozwolone prawem niżki.

Kwestie dofinansowania prac przy obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków reguluje rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 6 czerwca 2005 r. w sprawie udzielenia dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 940).

Istnieje możliwość dofinansowania zadań z zakresu ochrony zabytków m.in. z budżetu państwa. Wsparcie finansowe pochodzi ze środków:

- Unijnych z programów: KULTURA 2007 - 2013, Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki, Mechanizm Finansowy EOG i Norweski Mechanizm Finansowania.

- Państwowych: 1. Program Operacyjny MRR Infrastruktura i Środowisko, XII oś priorytetowa Kul-

tura i dziedzictwo kulturowe; 2. Programy operacyjne MKiDN (12), m.in.: Dziedzictwo Kulturowe, Edukacja kulturalna i upowszechnianie kultury; Promocja kultury polskiej za granicą; Rozwój inicjatyw lokalnych; Patriotyzm jutra; Promesa Ministra KiDN; 3. Program Operacyjny MRiRW – Program Rozwoju Obszarów Wiejskich; 4. Fundusz kościelny ze środków MSWiA (dla prac przy obiektach sakralnych, nie obejmujących konserwacji ruchomego wyposażenia kościołów).

- Wojewódzkich: 1. Regionalny Program Operacyjny Województwa Opolskiego 2007 - 2013; 2. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków; 3. Konkursy: wojewody opolskiego, marszałka województwa opolskiego oraz jednostek samorządu terytorialnego.

- Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dla zabytkowych założeń zielonych).

- Fundacji: 1. Wspomaganie Wsi; 2. Europejski Fundusz Rozwoju Wsi; 3. Projekt „Rzeczpospolita Internetowa” (na witryny internetowe).

- Budżetu gminy i powiatu.

Istnieje możliwość, na drodze podjęcia stosownej uchwały przez Radę Miasta, udzielenia dotacji na prace remontowe i konserwatorskie i roboty budowlane przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków. Dotacje mogą być udzielane osobom posiadającym tytuł prawny do zabytku znajdującego się na terenie gminy i wykażą się poniesieniem wkładu własnego na wykonanie prac. Pierwszeństwo w ubieganiu się o dotacje powinni mieć właściciele obiektów zabytkowych pozostających w złym stanie technicznym o największych wartościach historycznych i artystycznych oraz o szczególnym znaczeniu dla gminy.

3. Działania związane z ochroną zabytków, których właścicielem jest Gmina

W strukturze funkcjonalno - przestrzennej Gminy grunty komunalne zajmują powierzchnię 125,00 ha., z czego 121,00 ha tworzy zasób gminnych nieruchomości, 3,00 ha oddane są w wieczyste użytkowanie Spółdzielni Mieszkaniowej w Łambinowicach oraz 1,00 ha pozostaje w wieczystym użytkowaniu osób fizycznych. Są to przede wszystkim grunty przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy pod zabudowę mieszkaniową, mieszkalno-usługową, zagrodową oraz pod inwestycje.

Własność komunalną Gminy stanowi jedynie 6,3 % zasobów zabytkowych. Są to przede wszystkim budynki mieszkalne (ul. Sawickiej 21, ul. Szkolna 10, ul. Świerczewskiego 2 i 12), zespół pałacowo - parkowy (ul. Zamkowa 15: pałac, park, ogrodzenie pałacu, stajnia i pawilon myśliwski) oraz budynek mieszkalny w Tułowicach Małych (nr 1/16). Wśród obiektów należących do tej formy własności przeważają kamienice miejskie.

Obiekty zabytkowe, których właścicielem jest gmina:

Tułowice:

- budynek mieszkalny, ul. Sawickiej 21,
- budynek mieszkalny, ul. Szkolna 10,
- budynek mieszkalny, ul. Świerczewskiego 2,
- budynek mieszkalny, ul. Świerczewskiego 12,
- zespół pałacowo - parkowy, ul. Zamkowa 15:
- pałac,
- ogrodzenie pałacu,

- stajnia,
- park,
- pawilon myśliwski,

Tułowice Małe:

- budynek mieszkalny 1/16.

Planowane działania:

1. Okresowe przeglądy stanu zachowania i zabezpieczeń obiektów zabytkowych zgodnie z Gminnym planem ochrony zabytków Gminy Tułowice na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych.

2. Prowadzenie bieżących prac pielęgnacyjnych, konserwatorskich, porządkowych i zabezpieczających.

3. Przygotowanie ofert prac sezonowych dla bezrobotnych mieszkańców Gminy przy pracach pielęgnacyjnych i porządkowych na terenach zielonych, będących własnością Gminy.

4. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w sprawie przekazania procentowej części budżetu gminy na dotowanie prac konserwatorskich przy zabytkach.

5. Przygotowanie projektów rewitalizacji obszarów i obiektów zabytkowych w celu pozyskania środków z funduszy strukturalnych UE

- proponuje się zdobycie środków finansowych (np. z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej) na rewitalizację parku w Tułowicach.

- proponuje się zdobycie środków finansowych (ze źródeł ministerialnych i unijnych) na renowację i konserwację pałacu w Tułowicach.

6. Prowadzenie działań mających na celu poprawę wizerunku i estetyki przestrzeni publicznej poprzez podjęcie prac związanych z renowacją, odbudową i aktywizacją obiektów zabytkowych.

7. W gospodarce nieruchomościami przyjęcie zasady dalszego nie rozdrabniania własności zespołów zabytkowych, np. zespołów pałacowo - parkowych czy samych parków.

8. Aktualizacja inwentaryzacji zabytków nieruchomych, ruchomych i archeologicznych we współpracy z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

9. Monitoring stanu i sposobów wykorzystania zabytków.

10. Wypracowanie systemu pomocy finansowania zabytków, poprzez odpisy podatkowe, w tym z usług turystycznych, z kar za niszczenie i nieprawidłowe użytkowanie zabytków i z innych źródeł.

11. Administracyjne egzekwowanie rygorów określonych między innymi w planach zagospodarowania przestrzennego, głównie w zakresie wysokości zabudowy jej charakteru i funkcji, a także ochrony wyznaczonych obszarów i budynków. Ważną rzeczą jest również skuteczna egzekucja prawa budowlanego, a co za tym idzie walka z samowolami budowlanymi. To właśnie prawdopodobnie samowole budowlane przyczyniły się do utraty cech zabytkowych przez znaczną część budynków. Należą do nich głównie wymiany okien, najczęściej wiążące się z poszerzeniem otworów, zmiany kształtu dachu, dowolny dobór poszycia, zbijanie tynków i docieplanie kosztem podziałów architektonicznych i wystroju.

12. Monitoring umów dotyczących sprzedaży zabytków osobom i przedsiębiorstwom prywatnym, pod kątem realizacji zobowiązań tych podmiotów względem zakupionych obiektów.

13. Wykorzystanie zespołu pałacowo-parkowego w Tułowicach do aktywizacji gospodarczej np. w obszarze turystyki i rekreacji.

14. Uregulowanie kwestii własnościowych dla obiektów zabytkowych o nieuregulowanej własności.

4. Działania związane z ochroną zabytków leżących na terenie Gminy Tułowice

Planowane działania:

1. Przygotowanie właścicieli i dysponentów obiektów zabytkowych do absorpcji programowych funduszy Wspólnoty Europejskiej. Przygotowanie aktualnych informacji o możliwościach starania się o pozabudżetowe środki finansowe na dofinansowanie prac konserwatorskich przy obiektach zabytkowych.

2. Współpraca z właścicielami obiektów zabytkowych kwalifikowanych do wpisania przez wojewódzkiego konserwatora zabytków do Rejestru Zabytków Województwa Opolskiego. Uświadamianie właścicieli o korzyściach i możliwościach płynących z objęcia obiektów zabytkowych ochroną prawną.

Budowle proponowane do wpisania do rejestru zabytków:

- kościół poewangelicki p.w. Zmartwychwstania Pańskiego w Tułowicach,
- kościół p.w. św. Rocha w Tułowicach,
- kościół p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP w Szydłowie,
- kościół p.w. Matki Bożej Różańcowej w Goszczowicach,
- kuźnia w Tułowicach z pocz. XIX w.,
- gospoda z 1856 r. w Szydłowie,
- cegielnia w Szydłowie.

3. Podjęcie stosownej uchwały przez Radę Gminy o udzielaniu dotacji na prace remontowe i konserwatorskie i roboty budowlane przy obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków (dotacje mogą być udzielane osobom posiadającym tytuł prawny do zabytku znajdującego się na terenie gminy i wykażą się wkładem własnym na wykonanie prac).

4. Aktualizacja Gminnej Ewidencji Zabytków oraz Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Tułowice (po dwóch latach obowiązywania programu), polegająca na wykreśleniu z ewidencji obiektów nieistniejących i gruntowanie przebudowanych (zmiana bryły budynku, układu i wielkości otworów okiennych, skucie wystroju elewacji itp.) oraz wprowadzeniu, w uzgodnieniu z Opolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, nowych obiektów, dotąd nie objętych ewidencją, a posiadających wartości zabytkowe, ważne dla kulturowej tożsamości regionu.

Proponuje się uzupełnić gminną ewidencję o ujęcie w niej:

- cmentarza katolickiego z 1900 r. w Goszczowicach,
- kapliczki z figurą św. Jana Nepomucena w Tułowicach,
- kapliczki z 1 poł. XIX w. prostokątnej, sklepionej żeglasto w Szydłowie.

5. Współpraca z placówkami oświatowymi, stowarzyszeniami, organizacjami społecznymi, fundacjami, kościołami i innymi związkami w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami (w tym zwłaszcza z Regionalnym Ośrodkiem Badań i Dokumentacji Zabytków w Opolu oraz Towarzystwem Opieki nad Zabytkami).

6. Współpraca z właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych w zakresie ochrony obiektów zabytkowych.

7. Monitorowanie bieżących prac pielęgnacyjnych, porządkowych i zabezpieczających prowadzonych na terenie Gminy parków, alei i cmentarzy.

8. Podjęcie działań w celu znalezienia użytkowników lub właścicieli dla zdegradowanych obiektów zabytkowych na terenie gminy i udostępnienie informacji m.in. na stronie internetowej.

9. Wykorzystanie zabytkowych zasobów gminy do aktywizacji gospodarczej np. w obszarze turystyki i rekreacji.

10. Współpraca ze służbami konserwatorskimi województwa. Powinno się to wyrażać m.in. obligowaniem inwestorów do opiniowania planowanych prac (nawet tych pozornie drobnych - jak wymiana okien, docieplanie ścian) przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

11. Współpraca z Zespołem Monitorującym realizację Wojewódzkiego Programu Opieki nad Zabytkami.

12. Podjęcie starań o wyłonienie wśród mieszkańców gminy Społecznych Opiekunów Zabytków i współpracowanie z nimi w zakresie ochrony i promocji zabytków.

13. Organizowanie warsztatów dla właścicieli zabytków na temat możliwości pozyskiwania środków finansowych z funduszy samorządowych, ministerialnych oraz unijnych. Zaleca się w tej kwestii korzystanie z usług firm: „Instytucja Szkoleniowa Muster-in” tel. 0774548667, 0502533647, www.musterin.pl (koszt 5-godzinnego szkolenia ok. 800 zł) lub „Fundacja Arteria” tel. 0327774411, www.fundacja-arteria.org.

14. Informowanie właścicieli zabytków o funkcjonowaniu w Regionalnym Ośrodku Badań i Dokumentacji Zabytków w Opolu specjalnego Punktu Informacyjnego dla właścicieli obiektów zabytkowych.

5. Działania informacyjne, popularyzacyjne i edukacyjne związane z promocją zabytków i walorów krajobrazu kulturowego Gminy

Planowane działania:

1. Udostępnienie i aktualizacja gminnej ewidencji zabytków na oficjalnej stronie internetowej Urzędu Gminy.

2. Wspieranie wydawnictw i informatorów obejmujących zagadnienia związane z historią gminy oraz ochroną dóbr kultury.

3. Dofinansowanie szkolnych konkursów wiedzy o zabytkach Gminy oraz wycieczek szkolnych, których celem jest poznawanie zabytków Gminy.

4. Zamieszczanie na oficjalnej stronie internetowej Urzędu Gminy informacji dotyczących historii poszczególnych miejscowości oraz dziejów ważniejszych obiektów zabytkowych, w tym przede wszystkim chronionych prawnie poprzez wpis do Rejestru Zabytków Województwa Opolskiego.

5. Zachęcanie szkół do zwracania szczególnej uwagi zabytki a zwłaszcza na znaleziska archeologiczne.

6. Uczestnictwo Urzędu Gminy oraz właścicieli zabytków z terenu Gminy w obchodach Europejskich Dni Dziedzictwa, których koordynatorem w Polsce jest Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków, a w województwie opolskim Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Opolu.

7. Prowadzenie i doskonalenie edukacji na rzecz ochrony dziedzictwa na wszystkich poziomach szkół ze szczególnym uwzględnieniem tradycji lokalnych i idei małych ojczyzn.

8. Promocja wartości materialnych oraz niematerialnych dziedzictwa kulturowego, a zwłaszcza zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości.

9. Wskazywanie i promowanie najlepszych inwestycji związanych z zabytkami.

10. Edukacja mieszkańców w zakresie konieczności ochrony miejscowego dziedzictwa kulturowego. Propagowanie idei poszanowania lokalnej specyfiki budowlanej i zachowania ciągłości tradycji. Wskazane są takie inicjatywy jak organizowanie spotkań dla ludności z pracownikami służb konserwatorskich, tworzenie ścieżek edukacyjnych dla młodzieży szkolnej, mające na celu uświadomienia roli zabytków w krajobrazie kulturowym.

11. Ochrona i promocja odrębnych cech lokalnych, pielęgnowanie tradycji oraz poszanowanie dla technicznego i przemysłowego dziedzictwa Gminy.

12. Wspieranie organizacyjne i finansowe konferencji, sesji popularnonaukowych i warsztatów mających na celu popularyzację wiedzy o dziedzictwie kulturowym regionu i dające możliwości dyskusji na temat problematyki związanej z jego ochroną.

13. Popularyzacja i promocja wiedzy o zabytkach przez wspieranie organizacji olimpiad tematycznych

wśród dzieci i młodzieży, pikników rodzinnych z elementami folklorystycznymi oraz wycieczek turystycznych z przewodnikiem umożliwiającym odkrywanie przez uczestników elementów na co dzień niezauważanych.

14. Rozwój i promocja walorów turystycznych, z wykorzystaniem w tym celu obiektów zabytkowych:

- włączenie grodzisk średniowiecznych w Ligocie Tułowickiej i Skarbiszowicach do tworzonego Szlaku średniowiecznych grodzisk wzdłuż Nysy Kłodzkiej (zob. Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami),

- włączenie pałacu w Tułowicach do Szlaku zamków, pałaców i dworów Opolszczyzny (zob. Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami),

- tworzenie ścieżek edukacyjnych (fragmenty dłuższych szlaków turystycznych) z włączeniem zabytków oraz stanowisk archeologicznych połączonych z innymi elementami krajobrazu kulturowego i przyrodniczego,

- włączenie kapliczek z figurą św. Jana Nepomucena w Tułowicach i Szydłowie do tworzonego Szlaku św. Jana Nepomucena (zob. Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami),

- połączenie Tułowic ścieżką rowerową z Niemodlinem (zob. Program Opieki nad Zabytkami Gminy Niemodlin na lata 2008-2012).

ANEKS

Załącznik nr 1 - Wykaz zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków

Miejscowość	Obiekt i obecny adres	Data powstania	Numer rejestru
Ligota Tułowicka	dom nr 21, dawny młyn wodny	XIX	1653/66 z 22.09.1966
Skarbiszowice	zabudowania folwarczne	XIX	1661/66 z 23.09.1966
Szydłów	zespół obiektów stacji kolejowej: budynek dworca, budynek nastawni wykonawczej, budynek parowozowni, wiadukt kolejowy przy nastawni wykonawczej wraz z infrastrukturą	1887	48/2006 z 29.05.2006
Tułowice	zespół pałacowy: pałac	1879	1018/65 z 08.05.1965
Tułowice	zespół pałacowy: dawny młyn wodny	1763	1018/65 z 08.05.1965
Tułowice	zespół pałacowy: czworak	XVIII, XIX/XX	1018/65 z 08.05.1965
Tułowice	zespół pałacowy: stajnia	I poł. XIX	1018/65 z 08.05.1965
Tułowice	park	II poł. XIX	108/84 z 28.05.1984
Tułowice	dom, ul. Poczтовая 6	I poł. XIX	1662/66 z 23.09.1966
Tułowice	budynek administracyjny w zespole Fabryki Porcelany „RS Tilowitz”, ul. Świerczewskiego 2E	1904	2374/97 z 10.12.1997
Tułowice	willa dzierżawcy fabryki porcelany, tzw. „Stara Willa”, ul. Parkowa 7	I. 90-te XIX	02/2001 z 11.05.2001

Załącznik nr 2 - Wykaz zabytków ruchomych wpisanych do rejestru zabytków

Miejscowość	Obiekt zabytkowy	Numer rejestru
Tułowice	Płyta nagrobna z kościoła parafialnego p.w. św. Rocha	Ks.B.t.V-802/89 15.12.1989 r.
Tułowice	Rzeźba św. Jana Nepomucena, w kapliczce	Ks.B.t.V-806/90 30.01.1990 r.
Tułowice	Żyrandol, willa przy ul. Parkowej 7	Ks.B.t.VI-970/01 17.04.2001 r.
Tułowice	Kolekcja porcelany i wyrobów porcelitowych z wzorcowni Fabryki Porcelitu „Tułowice”	Ks.B.t.I-4/1-744/02 03.09.2002 r.

Załącznik nr 3 - Wykaz stanowisk archeologicznych ujętych w ewidencji zabytków

Lp	Miejscowość	Obiekt	Lokalizacja	Numer obszaru AZP	Numer stanowiska na obszarze AZP	Numer stanowiska w miejscowości
1.	Goszczowice	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	brak lokalizacji	91-34	23	1
2.	Goszczowice	Stanowisko archeologiczne - kurhan (?)	dawny poligon wojskowy; x-19; y-49	91-34	2	2
3.	Goszczowice	Stanowisko archeologiczne - osada produkcyjna	x-50; y-36	91-34	1	3
4.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - dwa punkty osadnicze	x-237; y-207	91-34	1	1
5.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	x-294; y-94	91-34	3	2
6.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - grodzisko (?)	brak dokładnej lokalizacji.	91-34	4	3
7.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - ślad osadniczy	brak dokładnej lokalizacji.	91-34	5	4
8.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - ślad osadniczy	brak lokalizacji	91-34	6	5
9.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	brak lokalizacji	91-34	7	6
10.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	brak lokalizacji	91-34	8	7
11.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - ślad osadniczy	x-280; y-51	91-34	9	8
12.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne	x-216; y-68	91-34	10	9
13.	Ligota Tułowicka	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	w bezpośrednim sąsiedztwie kopalni bazaltu; x-243; y-68	91-34	11	10
14.	Skarbiszowice	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	brak lokalizacji	91-34	12	1
15.	Skarbiszowice	Stanowisko archeologiczne - ślad osadniczy	brak lokalizacji	91-34	13	2

16.	Skarbiszowice	Stanowisko archeologiczne - grodzisko (?)	x-258; y-198	91-34	14	3
17.	Skarbiszowice	Stanowisko archeologiczne - ślad osadniczy	brak lokalizacji	91-34	15	4
18.	Skarbiszowice	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	x-294; y-178	91-34	16	5
19.	Tułowice	Stanowisko archeologiczne - trzy punkty osadnicze	x-216; y-164	91-34	17	1
20.	Tułowice	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	na wyniesionym terenie opadającym do rzeki Ścinawy Niemodlińskiej.	91-34	18	2
21.	Tułowice	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	brak dokładnej lokalizacji.	91-34	19	3
22.	Tułowice	Stanowisko archeologiczne - punkt osadniczy	brak dokładnej lokalizacji.	91-34	20	4
23.	Tułowice	Stanowisko archeologiczne - dwa punkty osadnicze	x-230; y-150	91-34	21	5
24.	Tułowice	Stanowisko archeologiczne	x-233; y-166	91-34	22	6

Załącznik nr 4 – Wykaz zabytków nieruchomych ujętych w ewidencji zabytków

Lp	Miejscowość	Obiekt	Ulica	Numer	Lokalizacja
1.	Goszczowice	Kościół filialny p.w. Matki Bożej Różańcowej			
2.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		1	
3.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		2	
4.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		3	
5.	Goszczowice	Stodoła		5	
6.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		6	
7.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		8	
8.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		12	
9.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		13	
10.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		15	
11.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy		16	
12.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy		19	
13.	Goszczowice	Zabudowa gospodarcza		21	
14.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		23	
15.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		27	

16.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	28	
17.	Goszczowice	Stodoła	28	
18.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	29	
19.	Goszczowice	Zabudowa gospodarcza	29	
20.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy i zabudowa gospodarcza	30	
21.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	31	
22.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	32	
23.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	33	
24.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	35	
25.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	37	
26.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	38	
27.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	39	
28.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	41	
29.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	42	
30.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	45	
31.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	46	
32.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	47	
33.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy i zabudowa gospodarcza	48	
34.	Goszczowice	Rogatka	49a	
35.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy i zabudowa gospodarcza	50	
36.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	51	
37.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	52	
38.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	53	
39.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	54	
40.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	55	
41.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	56	
42.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	57	
43.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	58	
44.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	60	
45.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	61	
46.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	62	
47.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	63	
48.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	64	
49.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	34	

50.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	66	
51.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	67	
52.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	69	
53.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	71	
54.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	73	
55.	Goszczowice	Stodoła	73	
56.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	75	
57.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	77	
58.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	79	
59.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	81	
60.	Goszczowice	Stodoła	81	
61.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	83	
62.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	85	
63.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	87	
64.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	89	
65.	Goszczowice	Stodoła	89	
66.	Goszczowice	Budynek mieszkalny	91	
67.	Goszczowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	93	
68.	Goszczowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	95	
69.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	1	
70.	Ligota Tułowicka	Młyn wodny	21	
71.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	24	
72.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	26	
73.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	29	
74.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	31	
75.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalno - gospodarczy	32	
76.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	33	
77.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalno - gospodarczy	35	
78.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	36	
79.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	37	
80.	Ligota Tułowicka	Budynek mieszkalny	42	
81.	Ligota Tułowicka	Kapliczka		
82.	Skarbiszowice	Zabudowania folwarczne		

83.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny i obora w zespole folwarcznym		16	
84.	Skarbiszowice	Czworak w zespole folwarcznym		20	
85.	Skarbiszowice	Wozownia w zespole folwarcznym			
86.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		7	
87.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		17	
88.	Skarbiszowice	Stodoła		17	
89.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		19	
90.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy		21	
91.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		23	
92.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		41	
93.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		46	
94.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy		47	
95.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		48	
96.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		51	
97.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		52	
98.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy		52a	
99.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza		62	
100.	Skarbiszowice	Leśnictwo święty Hubert		65	
101.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		66	
102.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		67	
103.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny		70	
104.	Skarbiszowice	Cegielnia		5	
105.	Skarbiszowice	Kapliczka			
106.	Skarbiszowice	Budynek mieszkalny			przy cegielni
107.	Szydłów	Budynek mieszkalny	Kościelna	15	
108.	Szydłów	Gospoda	Kościelna/Opolska	1	
109.	Szydłów	Kościół filialny p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP	Kościelna		
110.	Szydłów	Budynek mieszkalny	Kwiatowa	5	
111.	Szydłów	Budynek mieszkalno - gospodarczy	Opolska	3	
112.	Szydłów	Piekarnia	Opolska	5	
113.	Szydłów	Budynek mieszkalny	Opolska	23	
114.	Szydłów	Budynek mieszkalny	Opolska	25	
115.	Szydłów	Budynek mieszkalny	Opolska	39	
116.	Szydłów	Cegielnia			
117.	Szydłów	Dworzec kolejowy	Kolejowa	1	
118.	Szydłów	Budynek w zespole stacji kolejowej	Kolejowa	1	
119.	Szydłów	Budynek w zespole stacji kolejowej	Kolejowa	1	

120.	Szydłów	Parowozownia w zespole stacji kolejowej	Kolejowa	1	
121.	Szydłów	Kapliczka			
122.	Szydłów	Budynek przy dawnej gospodzie	Kościelna/Opolska	1	
123.	Szydłów	Budynek mieszkalny			przy cegielni
124.	Szydłów	Budynek mieszkalny			przy cegielni
125.	Szydłów	Budynek mieszkalny			przy cegielni
126.	Szydłów	Zespół budynków gajówki Dębowiec			w obrębie Leśnictwa Dębowiec (Ochodze), przy drodze opolskiej
127.	Tułowice	Budynek mieszkalny	1 Maja	2	
128.	Tułowice	Budynek gospodarczy	1 Maja	3	
129.	Tułowice	Budynek mieszkalny	1 Maja	16	
130.	Tułowice	Budynek mieszkalny	1 Maja	17	
131.	Tułowice	Budynek mieszkalny i zabudowa gospodarcza	1 Maja	19	
132.	Tułowice	Budynek mieszkalny	1 Maja	19 a	
133.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Kościuszki	1	
134.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Kościuszki	2	
135.	Tułowice	Kościół poewangelicki p.w. Zmartwychwstania Pańskiego	Kościuszki	10	
136.	Tułowice	Cmentarz przy kościele p.w. Zmartwychwstania Pańskiego	Kościuszki	10	
137.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Kościuszki	12	
138.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Kościuszki	14	
139.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Opolska	5	
140.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Opolska	10	
141.	Tułowice	Budynek mieszkalno - gospodarczy	Opolska	23	
142.	Tułowice	„Domek ogrodnika”	Opolska	28	
143.	Tułowice	„Stara willa”	Parkowa	7	
144.	Tułowice	Młyn wodny w zespole pałacowym	Parkowa	9	
145.	Tułowice	Czworak	Parkowa	11	
146.	Tułowice	Czworak	Parkowa	11	
147.	Tułowice	Bażaniarnia	Parkowa	11	
148.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Parkowa	12	
149.	Tułowice	Nadleśnictwo Tułowice (księgowość)	Parkowa	14	
150.	Tułowice	Nadleśnictwo Tułowice (administracja)	Parkowa	14a	
151.	Tułowice	Poczta	Pocztowa	2	
152.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Pocztowa	5	
153.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Pocztowa	6	
154.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Pocztowa	7	
155.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Poprzeczna	2/4	
156.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Sawickiej	21	

157.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Szkolna	2	
158.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Szkolna	4	
159.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Szkolna	8	
160.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Szkolna	10	
161.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Szkolna	12	
162.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Szpitalna	5	
163.	Tułowice	Krzyż kamienny	Świerczewskiego/ Sawickiej		
164.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Świerczewskiego	2	
165.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Świerczewskiego	12	
166.	Tułowice	Zespół fabryki porcelany „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		
167.	Tułowice	Portiernia w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego	2 D	
168.	Tułowice	Budynek administracyjny w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego	2 E	
169.	Tułowice	Budynek piecowni w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		
170.	Tułowice	Budynek formowni w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		
171.	Tułowice	Remiza w zespole fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		
172.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Zamkowa	3	
173.	Tułowice	Kuźnia	Zamkowa	8	
174.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Zamkowa	10	
175.	Tułowice	Budynek mieszkalny	Zamkowa	11	
176.	Tułowice	Zespół pałacowo - parkowy	Zamkowa	15	
177.	Tułowice	Pałac	Zamkowa	15	
178.	Tułowice	Ogrodzenie pałacu	Zamkowa	15	
179.	Tułowice	Stajnia w zespole pałacowym	Zamkowa	15	
180.	Tułowice	Park w zespole pałacowo - parkowym	Zamkowa	15	
181.	Tułowice	Pawilon myśliwski w zespole pałacowym	Zamkowa	15	
182.	Tułowice	Kościół parafialny p.w. św. Rocha			
183.	Tułowice	Epitafium Henryka von Dreske			przy kościele p.w. Św. Rocha
184.	Tułowice	Cmentarz parafialny			przy kościele p.w. Św. Rocha
185.	Tułowice	Dworzec	Poprzeczna		
186.	Tułowice	Budynek w zespole stacji kolejowej	Poprzeczna		
187.	Tułowice	Remiza			
188.	Tułowice	Remiza strażacka	Kościuszki	11	
189.	Tułowice	Ogrodzenie zespołu fabryki porcelitu „RS Tillowitz”	Świerczewskiego		
190.	Tułowice Małe	Budynek dyrekcji odlewni		2/1	
191.	Tułowice Małe	Budynek mieszkalny		1/16	

1723

Uchwała Nr XVII/97/08 Rady Gminy w Wilkowie

z dnia 26 czerwca 2008 r.

w sprawie ustalenia zasad korzystania ze stołówki szkolnej w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Idzikowicach

Na podstawie art. 67a ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 i Nr 273, poz. 2703, Nr 281, poz. 2781 z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818 i Nr 181, poz. 1292) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 oraz z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218), Rada Gminy w Wilkowie uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się zasady korzystania ze stołówki szkolnej w Zespole Szkolno - Przedszkolnym w Idzikowicach.

§ 2.1. Do korzystania z posiłków w stołówce szkolnej uprawnieni są uczniowie, dzieci przedszkolne, nauczyciele i pracownicy Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Idzikowicach.

2. Za zgodą dyrektora Zespołu Szkolno – Przedszkolnego, ze stołówki szkolnej mogą korzystać uczniowie, nauczyciele i pracownicy Publicznej Szkoły Podstawowej w Bukowiu.

§ 3. Posiłki finansowane są z następujących źródeł:

- 1) wpłat rodziców (opiekunów prawnych) stołujących się dzieci;
- 2) wpłat stołujących się nauczycieli i pracowników;
- 3) dotacji z budżetu państwa lub Gminy;
- 4) darowizn w formie rzeczowej lub pieniężnej.

§ 4. Środki finansowe pochodzące z wpłat, o których mowa w § 3, odprowadzane są na rachunek dochodów budżetu Gminy.

§ 5.1. Uczniowie oraz dzieci przedszkolne pokrywają koszt produktów zużytych do przygotowywania

posiłków, a pozostałe koszty związane z przygotowaniem posiłków dla uczniów i dzieci przedszkola finansowane są z budżetu Gminy.

2. Pozostali stołujący się, pokrywają pełny koszt posiłku.

§ 6. Opłaty za jeden posiłek wynoszą:

- 1) dla uczniów – 1,50 zł;
- 2) dla dzieci przedszkolnych – 2,25 zł;
- 3) dla pozostałych stołujących się – 3,42 zł.

§ 7.1. Korzystający ze stołówki wpłacają należność za posiłki w formie miesięcznej opłaty wyliczonej przez przemnożenie opłaty za jeden posiłek przez ilość dni roboczych w danym miesiącu.

2. Opłata za posiłki za dany miesiąc wpłacana jest w gotówce, w terminie do 20 dnia każdego miesiąca, osobie upoważnionej przez dyrektora jednostki.

§ 8.1. W przypadku nieobecności stołującemu się przysługuje częściowy zwrot opłaty miesięcznej w wysokości proporcjonalnej do liczby dni nieobecności, pod warunkiem zgłoszenia nieobecności do godziny 8³⁰ w pierwszym dniu nieobecności.

2. Zwrot opłaty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) lub innych stołujących się na koniec miesiąca, w którym przypadają dni nieobecności w formie odpisu należności za obiady w następnym miesiącu.

3. Zwrot opłaty za czerwiec dokonywany jest w formie gotówkowej w terminie do 30 czerwca.

§ 9. Posiłki wydawane są w dniach, w których odbywają się zajęcia w godzinach od 11²⁵ – 12¹⁵.

§ 10. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Wilków.

§ 11. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Gminy
Zygmunt Pniewski

1724

Uchwała Nr XX/164/2008 Rady Miejskiej w Wołczynie

z dnia 30 czerwca 2008 r.

w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Rozalia”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591, zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz.

1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327,

Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218), art. 6 ust. 1 pkt 8, art. 42, art. 44 ust. 1, 2 oraz art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, zm.: z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, M.P. Nr 44, poz. 779, zm.: z 2006 r. Nr 62, poz. 861, z 2007 r. Nr 73, poz. 733, Dz. U. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286, z 2008 r. M.P. Nr 77, poz. 828), uchwała się, co następuje:

§ 1. Poddaje się pod ochronę w formie użytku ekologicznego o nazwie „Rozalia” teren o powierzchni 6,2825 ha położonej w miejscowości Komorzno (część działki nr 371/1 ark. m. 4) zgodnie z załącznikiem graficznym do niniejszej uchwały. Użytek ekologiczny obejmuje zadrzewienie śródpolne, staw oraz przylegające do nich fragmenty łąk i szuwarów.

§ 2. Celem ochrony jest zabezpieczenie terenu jako ekosystemu mającego znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej. Teren stanowi ostoję dla wielu gatunków zwierząt, miejsce rozmnażania się płazów objętych ochroną ścisłą, w tym kumaka nizinnego. Teren użytku jest także łęgowskim perkozem dwuczubym i perkozem oraz miejscem gniazdowania dzięcioła średniego, wymienionego w załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Ponadto jest to obszar sezonowego przebywania takich gatunków ptaków jak żuraw, bocian czarny i orlik krzykliwy. Dużym walorem zadrzewienia są występujące na jego terenie chronione gatunki roślin, takie jak storczyk - litera jajowata i konwalia majowa.

§ 3. Na terenie użytku wprowadza się następujące zakazy:

1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obszaru użytku;

2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

3) uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;

4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce wodnej;

5) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;

6) zmiany sposobu użytkowania ziemi;

7) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

8) zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów;

9) umieszczania tablic reklamowych.

§ 4. Sprawowanie nadzoru nad użytkowaniem ekologicznym, o którym mowa w § 1, powierza się Wydziałowi Technicznemu – Inwestycyjnemu Urzędu Miejskiego w Wołczynie.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wołczyna.

§ 6. Uchwała podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego i wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia.

Przewodniczący Rady
Waldemar Antkowiak

1725

Aneks Nr 1/08

z dnia 30 czerwca 2008 r.

do porozumienia zawartego w dniu 9 kwietnia 2008 r.

pomiędzy:

Gminą Tułowice reprezentowaną przez:

1) Wójta Gminy - Wiesława Plewę

a **Powiatem Opolskim** reprezentowanym przez Zarząd Powiatu w imieniu którego działa:

1) Starosta – Henryk Lakwa;

2) Wicestarosta – Krzysztof Wysdak

na prowadzenie zadania pod nazwą „Przebudowa drogi powiatowej Nr 1522 Łambinowice – Goszczowice – DW 405 w miejscowości Goszczowice – II etap”.

Biorąc pod uwagę fakt, że w wyniku rozstrzygnięcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pod nazwą „Przebudowa drogi powiatowej Nr 1522 Łambinowice – Goszczowice – DW 405 w miejscowości Goszczowice – II etap” koszt zadania został określony w wysokości 95.385,21 zł (słownie: dziewięćdziesiąt pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych 21/100), a środki przeznaczone na realizację zadania wynosiły 120.000,00 zł, pozostaje do wykorzystania kwota 24.614,79 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące sześćset czternaście złotych 79/100) strony zawierają aneks o następującej treści:

I. W § 1 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

Gmina Tułowice wyraża zgodę na zwiększenie zakresu rzeczowego robót na zadaniu, o którym mowa w ust.1, do kwoty 60.000,00 zł.

V. Aneks sporządzono w 3 jednobrzmiących egzemplarzach w tym: dwa dla Powiatu Opolskiego i jeden dla Gminy Tułowice.

II. W § 3 porozumienia zdanie drugie skreśla się.

Powiat Opolski:

Gmina Tułowice:

III. Pozostałe postanowienia pozostają bez zmian.

Starosta Opolski
Henryk Lakwa

Wójt
Wiesław Plewa

IV. Aneks wchodzi w życie z dniem zawarcia.

Wicestarosta Opolski
Krzysztof Wysdak

1726

Informacja Starosty Brzeskiego

o zastąpieniu dotychczas prowadzonego operatu ewidencji gruntów zmodernizowanego operatem ewidencji gruntów i budynków

Działając na podstawie art. 24a ust. 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (j.t. Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027) informuję, że dotychczas prowadzony operat ewidencji gruntów:

- Gminy Lubsza,

został zastąpiony zmodernizowanym operatem ewidencji gruntów i budynków.

Każdy, czyjego interesu prawnego dotyczą dane zawarte w zmodernizowanym operacie ewidencji gruntów i budynków, może w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia

w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego niniejszej informacji, zgłaszać zarzuty do tych danych.

O uwzględnieniu lub odrzuceniu zarzutów Starosta będzie rozstrzygać w drodze decyzji.

Zarzuty zgłoszone po wyżej określonym terminie, będą traktowane jak wnioski o zmianę danych objętych ewidencją gruntów i budynków.

Starosta
Maciej Stefański

Prenumerata Dziennika Urzędowego Województwa Opolskiego:

Zgłoszenia prosimy kierować na adres:

Ośrodek Informatyki WBD OUW - Dział Wydawnictw, ul. Piastowska 15, 45-082 Opole, tel. (077) 45 24 522, 45 24 605.

Zbiory Dziennika Urzędowego Województwa Opolskiego wraz ze skorowidzami dostępne są

w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim - Wydział Nadzoru i Kontroli

ul. Piastowska 14, pok. nr 233, 45-082 Opole, tel. (077) 45-24-260 w godz. 7.30 - 15.30.

Wydawca: Wojewoda Opolski

Redakcja i skład: Opolski Urząd Wojewódzki - Wydział Nadzoru i Kontroli

ul. Piastowska 14, pok. nr 233, 45-082 Opole, tel. (077) 45-24-260, e-mail: rdu@opole.uw.gov.pl

Druk i rozpowszechnianie: Opolski Urząd Wojewódzki - Dział Wydawnictw Ośrodka Informatyki WBD OUW, pok. nr 5

ul. Piastowska 15, 45-082 Opole, tel. (077) 45-24-522 w godz. 9.00 - 14.00.

Tłoczono z polecenia Wojewody Opolskiego w Dziale Wydawnictw Ośrodka Informatyki WBD OUW w Opolu
ul. Piastowska 15, 45-082 Opole.